2019 Newsweek Energy Summit: „România a încremenit în sectorul energetic“

Newsweek ROMÂNIA

8-14.11.2019

LEGIUNEA STRĂINĂ

FOTO: INQUAM PHOTOS / MANASES SANDOR; GULIVER / GETTY IMAGES; FACEBOOK

35 de sportivi străini au primit cetățenia română din 2016 și până astăzi. Aproape toți ajută acum echipele naționale ale României.

Anul 2 ■ Numărul 79 ■ Preț: 11,90 lei

BIBLIOTECA ALEPH

Extravalerianic Biofarm® CARDIO

Suntem afectați de:

Traficul zilnic	Responsabilitățile multiple	Problemele familiale	Ritm de viață accelerat
Programul intens		Termene limită	

PANICĂ

Extravalerianic BIOFARM® CARDIO

Pentru cei care resimt sau sunt la risc de a acuza senzații de panică!

- **OPȚIUNEA IDEALĂ** pentru contracararea senzațiilor de **panică** și emoțiilor puternice, a manifestărilor de natură psihogenă;
- **UTIL** în gestionarea eficientă a atacului de **panică** pentru obținerea echilibrului interior și a stării de ușurare.

Înlătură senzația de PANICĂ

Efect RAPID › **UȘUREAZĂ RESPIRAȚIA** › **OFERĂ CONFORT PSIHIC**

Newsweek ROMÂNIA

8-14.11.2019 _ ANUL 2 _ NR.79

SUMAR

Periscop

06 **Incompatibilitate**
Nu plăteşti taxe la stat, stai cu şefi din Poliţie la masă

Opinii

10 SABIN ORCAN
Greşeala lui Michnik
11 RADU PARASCHIVESCU
Invitaţie la fals

Dosar

12 **Stranieri**
Cum ajută sportivii străini România
14 Străinii care au devenit români
18 Copiii lui Faka'osilea vor să joace pentru România
20 Cu ei sau fără ?

Periscop

22 **2019 Newsweek Energy Summit**
„România a încremenit în sectorul energetic"

30 **„Sub acoperire"**
Salariile poliţiştilor şi militarilor, secretizate de PSD

Internaţional

34 **Adversarul lui Trump**
Afacerile din România ale fiului lui Joe Biden
38 **În jurul lumii**
„Revoluţiile Joker" – produs al unei neglijări sociale sistemice
40 Factura revoltelor toamnei 2019

42 Octombrie fierbinte

Magazin

44 **Interviu**
Adam Michnik:
Lustraţia nu rezolvă nimic. E instrument politic
50 **Idei**
Asumarea corectitudinii politice 101
52 **Carte**
Meghan Daum Q&A:
Sunt agent liber!
54 **Auto**
Honda Civic Type R
Bestia de colecţie
58 **Tehnologie**
Prima victorie turbo în Formula 1 şi „nebunia" care i-a urmat
60 **Călătorii**
Trei destinaţii însorite în noiembrie

Calendar

62 Primul protest anticomunist al românilor

» P.50

Newsweek ROMÂNIA

Află cum te poţi abona » P.64-65

REDACŢIA

DIRECTOR _ **Sabin Orcan**

REDACTOR-ŞEF _ **Răzvan Chiruţă**

REDACTOR-ŞEF ADJUNCT _ **Cătălin Prisacariu**

Online manager _ **Ştefan Onica**
Senior editor _ **Mircea Marian**
Senior editor _ **Silviu Sergiu**
Senior editor _ **Mihai Duţă**
Senior editor _ **Petre Bădică**
Senior editor _ **Ramona Ursu**
Editor _ **Flavia Drăgan**
Editor _ **Adina Mutăr**
Editor _ **Răzvan Scăeşteanu**
Reporter special _ **Petru Zoltan**
Reporter _ **Adelina Sahlean**
Contributori _ **Sabin Gherman, Alexandru Lăzescu, Radu Paraschivescu**

ART DIRECTOR

Cecilia Bălănescu

DTP

Ionuţ Aldea

CORECTURĂ

Monica Ady

FOTO

INQUAM PHOTO AGENCY shutterstock gettyimages

EDITOR

SC News Internaţional SA

Bd. Mărăşti, nr. 65-67, Sector 1, Bucureşti
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81; 0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ **Carmen Dincă**

DIRECTOR PUBLICITATE _ **Adrian Dinu**
Telefon: 0722 250 070

OFFICE MANAGER _ **Andrei Sabin Orcan**

TIPAR:
ipc Infopress Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

HALLOWE
2019

WASHINGTON, SUA

Un președinte de speriat

Președintele USA, Donald Trump, și Prima Doamnă, Melania Trump, oferă bomboane copiilor care vin în Noaptea de Halloween să-i „sperie", conform unei tradiții adânc împământenite peste Ocean. Primirea copiilor a avut loc la Casa Albă - Poarta de Sud, pe 28 octombrie 2019.

ALEX WONG/GETTY IMAGES

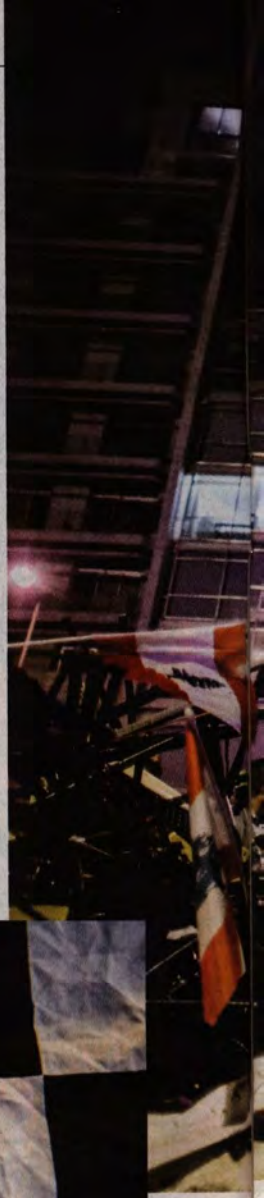

FORT LAUDERDALE, SUA

Bărci science-fiction

Membri ai echipajelor pregătesc ambarcațiunile care vor fi expuse la ediția a 60-a a „Fort Lauderdale International Boat Show", la 29 octombrie 2019, cu o zi înainte de debutul evenimentului. Show-ul a durat cinci zile și în cadrul lui au fost expuse iahturi, bărci, accesorii pentru navigație etc.

JOE RAEDLE/GETTY IMAGES

AMSTERDAM, OLANDA

Congresul tatuaților

Matt Gone își expune corpul acoperit cu tatuaje, în cadrul celei de-a 15-a ediții a Congresului Internațional al Tatuajelor, pe 25 octombrie 2019, în Amsterdam (Olanda). Fanii tatuajelor de pe tot globul s-au reunit pentru a expune noile tendințe în materie de tatuaje, dar și pentru a intra într-o competiție directă.

NACHO CALONGE/GETTY IMAGES

BEIRUT, LIBAN

Revoltații

Un protestatar antiguvernamental flutură un steag al Libanului, în Piața Martirilor din capitala Beirut, la 29 octombrie 2019. Protestatarii au fost atacați de câteva zeci de persoane, care doreau redeschiderea unui pod din centrul orașului și care au distrus corturi și bannere, înainte de a fi dispersate de polițiști.

SAM TARLING/GETTY IMAGES

INCOMPATIBILITATE

Nu plătești taxe la stat, stai cu șefii din Poliție la masă

Cel puțin așa se întâmplă la Călărași dacă ești evazionist condamnat. Iar dacă se nimerește și un interlop, asta e.

ȘEFUL INSPECTORATULUI DE Poliție Călărași, comisarul șef Marian Iorga, chefuiește alături de cei mai mari evazioniști din județ, frații Popa, și se afișează alături de politicienii locali de la PSD. Adjunctul său, Petronel Dumitrașcu, a fost fotografiat la o masă alături de fostul lider al PSD, Liviu Dragnea, de Codrin Ștefănescu și de senatoarea Roxana Pațurcă. Tensiunile și scandalurile din sânul Poliției Călărași au fost raportate miniștrilor de Interne, ba chiar și șefilor din Poliția Română. Nimeni nu a avut curajul să ia vreo măsură.

Evazioniști grei, călare pe Călărași

Județul Călărași este considerat raiul evazioniștilor pentru comercianții de cereale. Numai în acest județ, statul român este păgubit anual cu zeci de milioane de euro, bani rezultați din evaziune fiscală. Practic, instituțiile statului din județ sunt roase de corupție, în timp ce afaceriștii români și arabi își văd nestingheriți de fraudarea statului. Aici și-au stabilit cartierul general mai mulți afaceriști din lumea arabă, printre care și libanezul Maher Bou Ezzedinne, acuzat de procurorii anticorupție de inițiere a unui grup infracțional organizat și complicitate la evaziune fiscală în formă continuată. În același dosar a picat și Rami Ghaziri, etichetat „regele" puilor din România. Anchetatorii au stabilit, la finalul anului 2013, că paguba adusă statului depășește suma de 50 de milioane euro. După aproape un an de zile, în septembrie 2014, șeful Poliției Române de atunci, chestorul Petre Tobă, a decis să-l numească pe comisarul șef Marian Iorga la șefia Inspectoratului de Poliție al Județului (IPJ) Călărași, pentru a stârpi evaziunea din județ.

DE

PETRU ZOLTAN
petru.zoltan@newsweek.ro

ÎNTÂLNIRI
Adjunctul Poliției Călărași, Petronel Dumitrașcu (sus), la masă cu Liviu Dragnea, șef al PSD. Șeful său, Marian Iorga (jos), l-a prins doar pe șeful PSD Călărași

Se naște o stea: Tase. Nicolae Tase

Ajuns la Călărași, comisarul șef Iorga s-a împrietenit rapid cu Nicolae Tase, ofițer de poliție judiciară în cadrul Serviciului de Investigații Criminale (SIC) și un fin cunoscător al lumii interlope din județ. Ulterior, ofițerul Tase s-a bucurat de o carieră fulminantă: a intrat în concurs pentru ocuparea funcției de adjunct al Poliției Municipiului Călărași și a reușit. Interesant este faptul că niciun alt polițist din județ nu și-a dorit funcția de adjunct al Poliției municipale. Dar visul lui Nicolae Tase era altul: își dorea cu ardoare funcția de șef la SIC, pe județ. Și de această dată, a reușit cu ajutorul comisarului șef Iorga. Surse din cadrul poliției județene au declarat sub protecția anonimatului că „Tase a fost numit fără examen sau concurs pe funcția de șef al Serviciului de Investigații Criminale, prin dispoziția directă a comisarului șef Marian Iorga".

NUMIRE
Şeful Poliţiei Române, Petre Tobă, l-a numit pe comisarul şef Marian Iorga comandant la Călăraşi

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA; INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

Apare agricultorul milionar evazionist

Relaţia de prietenie dintre comisarii şefi Iorga şi Tase a fost cimentată de familia lui George Popa, considerat unul dintre cei mai mari agricultori din Bărăgan. Dar şi un evazionist pe măsură. El a administrat firma Zoo Sintex SRL, care a avut o cifră de afaceri de peste 350 de milioane lei în anul fiscal 2014 şi un profit declarat de doar 1,25 milioane de lei. Cifra de afaceri a scăzut la 216 milioane în 2015 iar profitul a fost diminuat până la 157.187 lei. În 2016, cifra de afaceri se învârtea în jurul sumei de 190 de milioane lei. La fel ca în anii precedenţi, profitul declarat a fost de doar 1,55 milioane lei.

Explicaţia profitului foarte mic: George Popa a fost prins cu o evaziune de 8,2 milioane lei. În faţa magistraţilor, a semnat un acord de recunoaştere a vinovăţiei şi a primit o pedeapsă de doi ani de închisoare cu suspendare. Judecătorii au respins acordarea de despăgubiri civile pentru Finanţe, întrucât prejudicial produs fusese acoperit integral prin compensare. Sentinţa a fost pronunţată în decembrie 2015.

Tatăl – cu suspendare, copiii – la închisoare

Controversatul agricultor din Bărăgan George Popa are trei copii: Marius Răzvan Popa, Florin Popa şi Alina Aurelia Anghel, fostă Popa. Primul a înfiinţat firma Alymar Com în anul 2004. În 2015, compania a fost cedată integral Alinei Aurelia Anghel, care i-a schimbat denumirea în Alymar Trans Agri. Un an mai târziu, firma administrată de tatăl lor a cerut insolvenţa firmei Alymar Trans Agri pentru suma de 40.000 lei. Apoi, firma a intrat în faliment şi a fost radiată de la Registrul Comerţului.

Pe numele celor doi copii, Marius Răzvan Popa şi Alina Aurelia Anghel, dar şi pe cel al firmei lor, Direcţia Naţională Anticorupţie a deschis dosarul nr. 265/P/2013, în care cei menţionaţi au fost acuzaţi de evaziune fiscală şi constituire a unui grup infracţional organizat. Prejudiciul a fost calculat la aproximativ 6,7 milioane de lei. Alături de ei au mai fost acuzaţi Florin Ciocoi şi Ilie Ştefan, un alt afacerist specializat în evaziune fiscală. Instanţa de fond, Tribunalul Călăraşi, a decis ca cei doi copii ai lui Popa să fie condamnaţi la şase ani de închisoare.

Pe numele lui Marius Răzvan Popa mai figurează firma Agricultura Gepo, o firmă înfiinţată în anul 2010 şi care nu a depus documentele fiscale.

Datorii de zeci de milioane, dar donaţie la USL

Ultimele date fiscale ale companiei Alymar Trans Agri arată că aceasta a avut o cifră de afaceri de peste 15,8 milioane lei şi pierderi de peste 13,4 milioane de lei în 2014.

În anul fiscal următor, cifra de afaceri era de aproximativ un milion de lei iar pierderile au fost reduse la 3,18 milioane lei. În 2016, pierderea a fost redusă la 3.463 de lei şi datorii declarate de peste 15,4 milioane lei. Firma nu a raportat cifră de afaceri. Pe anul fiscal 2017, datoriile au crescut la peste 20 de milioane lei, iar pierderile erau de 8,4 milioane lei. Tot fără cifră de afaceri. În ultimul an fiscal, datoriile au depăşit 21 de milioane lei iar pierderile au fost de 11.459 lei.

Cu toate acestea, patroana firmei, Alina Aurelia Anghel, a donat din conturile companiei nu mai puţin de 10.000 lei pe data de 23 mai 2012 pentru a susţine alianţa USL, care tocmai se instalase la guvernare cu 16 zile înainte.

Comisarul Tase, petreceri cu evazioniști

În urmă cu aproximativ doi ani, comisarul șef Nicolae Tase și-a serbat ziua de naștere la localul „Monica", din zona Chiciu, din Călărași. La petrecere au participat mai mulți afaceriști controversați, polițiști, și chiar și șeful IPJ Călărași, comisarul Marian Iorga, care a stat lângă evazionistul Marius Răzvan Popa și soția acestuia. La finalul petrecerii, Marius Popa a postat pe contul său de socializare un film cu cei prezenți la onomastică.

Dar relația comisarului șef Nicolae Tase cu familia Popa este de notorietate în Călărași. De exemplu, Tase este nelipsit de la reședința Popilor de pe malul Dunării, unde au un punct de colectare cereale și încărcare pe barje. Aici, comisarul șef a fost fotografiat la masă alături de Jan Taban (un controversat afacerist care deține un punct de colectare a fierului vechi), Marius Popa (condamnat la șase ani cu executare) și Florin Popa.

Un alt amănunt interesant al poveștii este că fiul polițistului Tase, Daniel Alexandru Tase, a fost angajatul firmei Alymar, conform declarației de avere depusă de comisar în 2017.

Colegii de șpriț ai lui Tase, prieteni cu interlopi

Florin Popa, cel cu care stătea la masă comisarul Tase, a postat pe contul său de socializare o fotografie în care apare alături de manelistul Florin Salam și temutul interlop Vasile Boșnigeanu, zis „Americanul". Acesta din urmă a executat o pedeapsă de șase ani de închisoare, după ce judecătorii l-au declarat vinovat de comandarea și finanțarea, în 2008, a unui asasinat care-l avea ca țintă pe rivalul său Cristinel Ghencea, zis „Chirmuș". Rivalul său urma să fie atacat și împușcat în plină stradă de un asasin plătit de „Americanul", însă crima nu s-a mai produs deoarece Boșnigeanu și asasinul au fost arestați cu câteva ore înainte, în urma unui denunț și a interceptărilor telefonice care demonstrau întregul mecanism pus la cale.

Scandalul dintre cei doi interlopi a izbucnit din cauza neînțelegerilor legate de taxele de protecție percepute în județ.

Șeful Poliției Călărași, la masă cu șeful PSD local

Șeful IPJ Călărași a fost fotografiat la o terasă alături de George Chiriță (fost președinte executiv și actual vicepreședinte al PSD Călărași), comisarul Sorin Mihalache (șeful Poliției Rutiere Călărași) și afaceristul Nelu Lățcan. Întâmplător sau nu, soția comisarului Mihalache a fost contabila firmei Zoo Sintex, administrată de George Popa. Informațiile apar în declarația de avere a comisarului.

Contactat de *Newsweek România*, comisarul șef Marian Iorga a declarat următoarele: „Relațiile dintre polițiști, oameni de afaceri și politicieni nu le comentez. Nu sunt admisibile pentru polițiști, dacă mă întrebați pe mine. Fiți convins că, în măsura în care unul dintre colegii mei se află într-o ipostază care excede cadrului legal, nu am nicio problemă să impun toate măsurile necesare disciplinare".

Acesta a fost răspunsul pe care l-a dat atunci când a fost întrebat despre subalternii săi. Dar când e vorba de dânsul, situația devine confuză. Întrebat în ce relații este cu liderii PSD din județ, a spus că nu are niciun gen de relație: „Nici nu știu cine este acest domn Chiriță".

Cât despre relația lui de prietenie cu comisarul șef Nicolae Tase, negare totală. „Cine este acest domn Tase Nicolae?", a întrebat, plin de aroganță, comisarul șef Iorga. Cât despre întâlnirile de la petrecere cu frații Popa, comisarul a spus că nu știe la cine facem referire.

Milioanele de euro pe care statul le pierde lunar în județe agricole precum Călărași prin evaziune nu-i încurcă pe polițiștii locali

Petreceri cu polițiști, organizate de firme cercetate

Polițiștii din Călărași organizează petrecerile anuale sau de câte ori se ivește prilejul la pensiunea ADA, care aparține societății ALDIS. Compania ALDIS, controlată de Alina Naghi, a fost investigată pentru evaziune fiscală în dosarul cu numărul DP 27/P/2016. Cauza a fost clasată pe 21 aprilie 2016.

Întrebat care este relația dânsului cu firma ALDIS, comisarul șef Iorga a spus astfel: „Nu am nicio relație cu ALDIS. Nu s-a organiazat nicio petrecere de-a polițiștilor acolo".

După câteva secunde, Iorga s-a răzgândit și și-a adus aminte că acolo s-au organizat una sau două petreceri la final de an. „Nu sunt eu organizatorul acestor petreceri, cred că în orice societate, fie ea privată sau de stat, la final de an, colegii se pot întâlni pentru a socializa în niște condiții civilizate și nimic mai mult. Dacă dvs. știți că firma a fost investigată pentru evaziune, eu nu știu. Nu am cunoștință de așa ceva", a declarat Iorga.

Comisarul șef s-a enervat când a fost întrebat despre relația cu Alina Naghi: „Cine este această doamnă? Domnule, în ce calitate mă întrebați? Cum adică nu vreau să răspund dacă am fost la ea acasă? Un jurnalist întreabă un cetățean oarecare ce face el în timpul liber? Mă țineți din timpul de serviciu, nu știu cine sunteți dvs. Sunteți cumva inchizitor? Este percepția dvs. că sunt arogant. Nu am ce să comentez despre relația cu Alina Naghi".

Școlit la Ecologică, licență la Academie

Comisarul șef Iorga și-a început cariera ca agent de poliție în Prahova, în

PARTY
Comisarul Tase (în capul mesei), alături de Florin Popa (dreapta, cu Salam și un interlop) și Marius Popa (sus), evazioniști cu acte

FOTO: FACEBOOK

1995. În acel an, tocmai absolvise Școala de Agenți de Poliție de la Câmpina. În paralel cu munca de polițist, agentul Iorga s-a apucat și de Facultatea de Drept. La Universitatea Ecologică. Această unitate de învățământ este cunoscută pentru numărul mare de studenți proveniți din rândul agenților de poliție care s-au specializat în Drept. A terminat facultatea în 1998, dar nu și-a dat licența.

Ba chiar a mai așteptat cinci ani pentru a-și da licența la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza".

Cu diploma în mână, a intrat în corpul ofițerilor de poliție. În perioada 2006-2009, a fost șeful Serviciului Investigații Criminale pe Sectorul 5 al Capitalei. Apoi a fost avansat ca șef serviciu la Furturi Auto la Poliția Capitalei. Din mai 2013, este pus la conducerea Serviciului Investigații Criminale, pe București, funcție pe care a stat până în septembrie 2014.

Adjunctul IPJ, la masă cu Dragnea, Ștefănescu și Paturcă

Comisarul șef de poliție Petronel Dumitrașcu, adjunctul IPJ Călărași, a participat la o chermeză alături de șefii PSD Liviu Dragnea și Codrin Ștefănescu în martie 2019. Alături de cei trei, la masă mai era senatoarea Roxana Paturcă.

Contactat de *Newsweek România,* comisarul șef Dumitrașcu a spus inițial că nu își aduce aminte de vreo întâlnire cu Liviu Dragnea: „Încerc să îmi amintesc despre ce vorbiți. Aveți dvs. astfel de fotografii?". Cât despre relația dintre polițiști și politicieni, Dumitrașcu a spus că nu ar trebui să existe nicio legătură: „Una e să participi la o activitate politică, miting, întruniri cu caracter politic. Este cu totul altceva, cum se mai întâmplă în anumite situații, după anumite evenimente de amploare, dacă se servește masa. Se mai poate întâmpla să mai fie invitați și cei care au participat efectiv la activitatea de ordine publică".

O masă informală după un eveniment public

După câteva minute de discuții, comisarul șef Dumitrașcu și-a adus aminte contextul în care a fost făcută poza.

„Concret, este vorba despre o vizită, o delegație mai amplă la care urma să participe și premierul. S-a inaugurat o stație de pompare, de irigare. S-au derulat toate activitățile pe care le aveau în program, după ce s-au finalizat, dumnealor au avut organizată o masă. Nu știu cine de la acea masă a solicitat să participe și dispozitivul de siguranță pentru zece minute. Nu știu prin cine a fost transmisă invitația. M-a rugat să mă așez (Dragnea – n.r.), m-a întrebat cum merg treburile, dacă sunt probleme, dacă avem nevoie de ceva. De acolo am plecat la altă masă, am mai stat zece minute și am plecat. La modul deschis și sincer, așa stau lucrurile", a explicat Dumitrașcu.

Întrebat dacă a beneficiat de sprijin politic pentru a ocupa funcția de adjunct la IPJ Călărași, comisarul șef Dumitrașcu a spus că e în sistem de la vârsta de 14 ani: „De pe vremea în care se făceau liceele militare de poliție. Nu am nevoie de sprijin politic. Nu eram eu la nivelul în care să mă bage în seamă domnul Dragnea. Noi, ca poliție, am avut misiunea de a asigura dispozitivul până la intrarea pe autostradă. Ceea ce presupune că eram obligat să asigur securitatea conform legii". N

SABIN ORCAN

Greșeala lui Michnik

Când un fost disident polonez vine să-ți explice că Ion Iliescu a fost, de fapt, salvatorul României, n-ai cum să rămâi mut. Și să asiști fără reacție la răstălmăcirea istoriei. Decât dacă nu cumva ești de acord cu el.

Afirmația făcută recent de Adam Michnik, invitat să vorbească la Festivalul Internațional de Literatură de la Timișoara, nu pare să fi stârnit mare vâlvă pe la noi. *„Faptul că Iliescu nu a mers pe calea lui Miloșevici (...) a salvat România"*, a declarat, fără echivoc, oaspetele din Polonia.

Adrian Cioroianu, singurul istoric român prezent la tribună, a simțit nevoia să-i țină isonul. Amintind, totuși, episodul întunecat al mineriadelor din primul mandat, dar și momentele luminoase ale celui de-al doilea mandat. *„Sunt de acord cu domnul Michnik, Iliescu putea să devină un Miloșevici și pentru noi ar fi fost catastrofic"*, a declarat profesorul Cioroianu.

Cuvântul-cheie, în această frază, e verbul „putea". Care intră în sfera istoriei contrafactuale, de tipul „ce s-ar fi întâmplat dacă". Altfel spus, distinșii vorbitori nu discută aici cu argumente științifice, ci doar își dau cu presupusul. Dezbaterea nu e deci una savantă, ca-ntre specialiști, ci o șuetă la iarbă verde, de nivelul lui Moromete și Cocoșilă.

Pentru noi, cei care am trăit pe viu sus-descrisele fapte, teza că Iliescu a fost „salvatorul României" e atât de îndepărtată de adevăr încât nici nu știu cu ce s-o combat mai întâi.

Aș putea începe citându-i pe procurorii care-l acuză că a comis crime împo-triva umanității încă din primele clipe după preluarea puterii.

Carevasăzică, dacă se putea să fie mai rău, sigur se putea să fie și mai bine!

Dar cea mai elocventă contradicție vine din însăși comparația între România și fosta Iugoslavie. Contextul istoric, moștenirea culturală, situația socială și politică – totul e diferit. A-l compara pe Miloșevici cu Iliescu e totuna cu a-l compara pe Hitler cu Stalin. Comparație din care dictatorul sovietic ar ieși, nu-i așa, mult mai „uman" decât adversarul său nazist. Când, în realitate, aritmetica victimelor ne arată altceva decât metodologia terorii.

„Legendarul disident anticomunist", așa cum îl numește presa românească pe Michnik, nu e însă la prima afirmație șocantă

„Legendarul disident anticomunist", așa cum îl numește presa românească pe Michnik, nu e însă la prima afirmație șocantă.

Newsweek România publică, chiar în ediția de față, un interviu în care gazetarul polonez, cunoscut la el acasă pentru campania de apărare a foștilor lideri comuniști, susține că și lustrația e o idee proastă.

Că aceasta nu rezolvă nimic. Și că, dimpotrivă, e folosită ca un instrument în lupta politică.

Să arunci din vârful buzelor această sentință într-o țară condusă încă de foști activiști și securiști, în care deconspirarea se face rar și pe sprânceană, e o sfidare care merită taxată ca atare.

Dacă tot ne aflăm în plină istorie contrafactuală, să-i răspundem răspicat domnului Michnik: dacă s-ar fi aplicat Punctul 8 din Proclamația de la Timișoara, România ar fi fost azi lângă Polonia, nu lângă Bulgaria!

SABIN ORCAN
este director al Newsweek România

RADU PARASCHIVESCU

Invitație la fals

Ce preferați? Să nu decoleze avionul fiindcă sunteți vecin de scaun cu un parlamentar care trebuie împiedicat să voteze moțiunea de cenzură? Sau să decolați și să citiți, pe la jumătatea zborului, că pilotul și-a luat testele primind răspunsurile corecte de la cineva din afara spațiului de examen, cu recomandarea de a strecura și un răspuns greșit, „ca să nu bată la ochi"? Cu toate păcatele lui, Corneliu Vadim Tudor a avut dreptate când a spus despre România că e „țara în care aviația e la pământ și agricultura e în aer". Spre a nu mai pomeni de fostul ministru al Apărării Gheorghe Tinca și de răspunsul lui la întrebarea „De ce cad atâtea MIG-uri?" Mai țineți minte? „MIG-uri avem, MIG-uri cad". Așa grăit-a dom' ministru, fără să-i treacă prin cap că, după câțiva ani și un alt accident aviatic, un reporter TV o s-o zbughească acasă la soția pilotului, ca s-o anunțe în direct că a rămas văduvă și s-o întrebe dacă-i pare rău. Și, desigur, dacă are vreun comentariu de făcut. Trăim într-o lume pe dos, fără îndoială. Într-o distopie fără dictator, într-un spațiu unde cultura falsului a ajuns strategie și modus operandi.

E de mirare? Deloc. Măsluirea realității era monedă curentă și înainte de 1989. Nicolae Ceaușescu stâlcea cuvintele când vorbea, dar a scris cărți, iar soția lui, cu puține clase și fără strop de clasă, circula prin lume vernisată de formula „eminent om de știință și savant de renume mondial". Ne opărim când un impostor precum Matteo Politti prezintă o diplomă scrisă în alfabet chirilic și face pe medicul sub ochii permisivi ai autorităților? Bine facem. Dar să nu uităm că România de după 1946 e clădită pe temelia falsului și a minciunii. Bunicii și străbunicii povestesc, cu glasuri tot mai greu de auzit sub bruiajul kremlinist, cum au fost primele alegeri sub comuniști. Și cum a apărut distihul „Frunză verde de cicoare, / Votai ochi și ieși soare".

Corneliu Vadim Tudor a avut dreptate când a spus despre România că e „țara în care aviația e la pământ și agricultura e în aer"

Ăsta nu e tot fals? Dar faptul că Nicolae Breban îl lingușea pe generalul torționar Nicolae Pleșiță cu formula „mare patriot", după care se recomanda drept disident? Tot fals e și ăsta. Adică exact genul de pervertire a realității care face posibilă, după decenii, tămâierea unui alt general de Securitate, Iulian Vlad, prezentat drept „un personaj solar, un personaj care avea o lumină a lui, un om deasupra timpului său, de o bunătate și generozitate incredibile, un făcător de istorie" (Floriana Jucan SRI), respectiv „un mare român, un mare profesor și un om de o bunătate pe care eu n-am mai întâlnit-o" (Cozmin Gușă PSD).

E greu de anticipat cât va trece până la o ieșire hotărâtă de sub tutela falsului. Nimic nu invită la optimism. Nimic. Impostura atinge cote himalayene, răul se declară bine și pornește cruciade împotriva binelui autentic, mizeria morală face să crească indicele de poluare. Falsul se simte bine în România și nu are de gând să plece. Să ne amintim, nici măcar insurgența din decembrie 1989 nu a scăpat de veninul lui. Reactorul cu apă otrăvită de la Cernavoda, teroriștii, simulatoarele de sunet, hârtiile de pe care citea Tudor Brateș și toate decorurile potemkiniadei malefice de atunci au fixat cadrul în care au apărut ulterior alți apostoli ai contrafacerii, în frunte cu securiștii din iunie 1990 costumați în mineri. Habar n-a avut Mihail Drumeș că „Invitație la vals", romanul lui din 1936, va avea parte de o continuare atât de stufoasă. Respirăm același aer cu diverși arbitri care se deghizează în meciuri amicale ca să poată influența scoruri jucate la pariuri. Suntem contemporanii parlamentarului „Meseria mea e auto" și ai unui fost premier care confundă orașele, țările și religiile. Trăim umăr la umăr cu șarlatani care ne pot învăța „lovitura kung-fu fără de la distanță fără contact". Avem locuri în față la ecranizarea marelui succes de librărie „Invitație la fals".

RADU PARASCHIVESCU
este scriitor

STRANIERI

Cum ajută sportivii străini România

În ultimii ani, multe dintre echipele de club și chiar cele naționale au recurs la ajutor de import, chiar dacă este vorba despre sporturi în care România făcea legea în urmă cu 30-40 de ani.

„SUB ACOPERIRE"
Salariile polițiștilor și militarilor, secretizate de PSD » P.30

ÎN ANII '60, '70 ȘI '80, FĂCEAM LEGEA ÎN HANDBAL, echipa națională fiind mai tot timpul printre primele trei formații din lume. Tot în acea perioadă, rugby-știi noștri jucau de la egal la egal cu Franța, pe care o și învingeau destul de des, dar și cu marile puteri ale lumii. Voleiul era un alt sport la care aveam rezultate importante atât la nivel de cluburi cât și la nivelul echipei naționale.

După 1989, performanțele au scăzut considerabil, o mare parte din bazele de antrenament au dispărut, iar sportul a fost într-o continuă subfinanțare. Cea mai grea perioadă a fost în anii '90, atunci când o mare parte dintre fostele întreprinderi de stat au fost privatizate sau pur și simplu desființate. Pe lângă toate aceste întreprinderi funcționau secții sportive cu diverse specializări, cunoscut fiind faptul că sportivii beneficiau de scoatere din producție, adică erau trecuți pe statele de plată cu diverse funcții, dar ei erau prezenți doar la antrenamente și competiții.

DE

MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

În acea perioadă a existat un număr foarte mare de sportivi care au ales să plece din țară, de multe ori activând în divizii inferioare nivelului lor de pregătire, doar pentru a-și câștiga existența.

Au supraviețuit cu greu cluburile departamentale, Steaua și Dinamo, care puteau oferi în continuare servicii nu neapărat bine plătite, dar sigure.

După anul 2000, odată cu dezvoltarea firmelor private și intrarea companiilor multinaționale în România, sportul românesc a început o ușoară redresare, însă reculul fusese mult prea mare.

Numărul de sportivi scăzuse dramatic la toate disciplinele, baze noi nu fuseseră construite, cele vechi erau în paragină, cluburi de tradiție erau la limita supraviețuirii, antrenorii și profesorii de sport erau prost plătiți.

Treptat, au fost create ligi profesioniste cu adevărat la mai toate disciplinele, iar cluburile cu bani au început să aducă jucători și antrenori din străinătate. Motivul: numărul de sportivi români scăzuse foarte mult, așa că nu mai exista o bază mare de selecție pentru marea performanță. În aceeași situație se aflau și antrenorii.

Așa au apărut și primii jucători străini în loturile reprezentative. Apoi antrenorii. Fără ei, probabil ca nu am mai fi existat în câteva ramuri sportive.

În câteva competiții interne, numărul străinilor a fost deja limitat, tocmai pentru a ne putea dezvolta sportivii proprii, acesta fiind reversul medaliei. N

Foto INQUAM PHOTOS / MANASES SANDOR

Străinii care au devenit români

35 de sportivi născuți în alte țări au primit cetățenia română din 2016 până în prezent, pentru că din 2015 legislația a fost modificată, devenind mai permisivă

HOCHEIUL A IMPORTAT CEI MAI mulți sportivi, în număr de 11, aceștia venind din SUA, Rusia, Cehia, Slovacia, Ucraina și Ungaria. O mare problemă a fost întâmpinată în 2018, când patru jucători ucraineni care primiseră cetățenie română nu au primit drept de joc din partea Federației Internaționale de Hochei chiar în timpul campionatului mondial.

Luptele au adus șapte străini, toți provenind din spațiul ex-sovietic, în timp ce handbalul a transferat un spaniol și o ucraineancă.

Trei brazilieni au devenit membri ai echipei naționale de futsal, un al patrulea fiind încă în așteptarea unei convocări la reprezentativa României de fotbal.

Câte un sportiv a fost naturalizat la următoarele discipline: echitație, polo pe apă, bob, volei și rally. Alți doi sportivi străini au fost naturalizați la 29 octombrie. Judoka Zhukov Petr (24 ani) și Moscalu Serafima (20 ani) au primit certificatele de cetățeni români și au devenit astfel eligibil să reprezinte țara noastră în competițiile internaționale. Toți aceștia au primit cetățenia română în temeiul prevederilor art. 131 alin. 1 coroborat cu art 82 din Legea 21/199, conform cărora Ministerul Tineretului și Sportului este singura autoritate abilitată să inițieze hotărâri de Guvern privind „acordarea cetățeniei române persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin care poate contribui în mod semnificativ la promovarea imaginii României prin performanțe deosebite în domeniul sportului". N

HOCHEI Philip Bushbacher (30 de ani), născut în SUA, a activat la Dunărea Galați în 2016-2017, component al lotului național al României, a obținut cetățenia română în 2019

HOCHEI Rasulov Timur (30 de ani), născut în Rusia, a activat la Dunărea Galați în 2016-2018, component al lotului național al României, a obținut cetățenia română în 2019

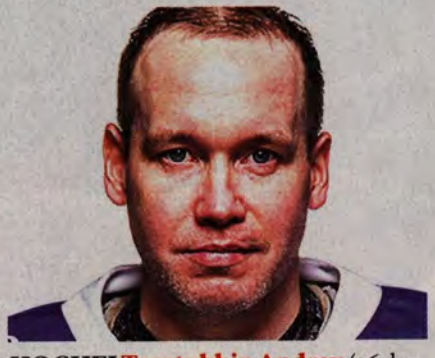

HOCHEI Taratukhin Andrey (36 de ani), născut în Rusia, activează la Csikszereda, a obținut cetățenia română în 2019

HOCHEI Valchar Radim (30 de ani), născut în Cehia, activează la Csikszereda, a obținut cetățenia română în 2019

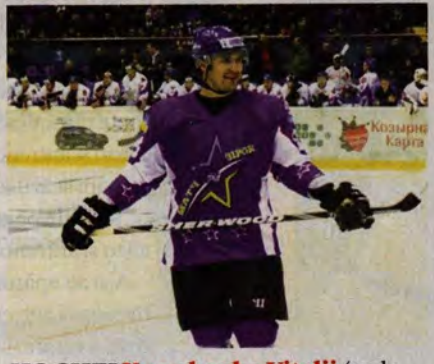

HOCHEI Kyrychenko Vitalii (35 de ani), născut în Ucraina, activează la CSM Galați, a obținut cetățenia română în 2017

HOCHEI Zabludovskyi Denys (39 de ani), născut în Ucraina, activează la CSM Galați, a obținut cetățenia română în 2017

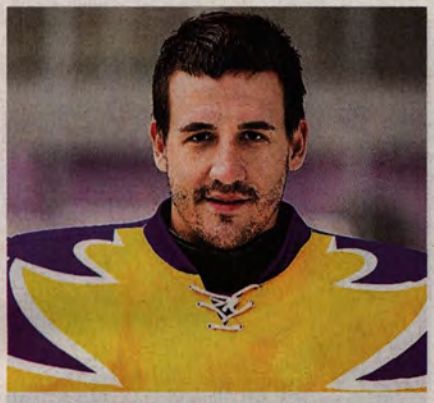

HOCHEI Polc Patrik (34 de ani), născut în Slovacia, activează la ASC Corona Braşov şi la Naţionala României, a oţinut cetăţenia română în 2017

HOCHEI Yemelianenko Yevghen (38 de ani), născut în Ucraina, activează la CSM Galaţi şi la Naţionala României, a obţinut cetăţenia în 2017

HOCHEI Nyerges Lajos (33 de ani), născut în Ungaria, a activat la CSM Galaţi, a obţinut cetăţenia în 2017

HOCHEI Borysenko Pavlo (32 de ani), născut în Ucraina, activează la ASC Corona Braşov şi la echipa naţională a României, a obţinut cetăţenia în 2017

HOCHEI Butochnov Anton (36 de ani), născut în Ucraina, activează la CSM Galaţi şi la echipa naţională a României, a obţinut cetăţenia în 2017

LUPTE Nazhmudinov Omaraskhab (24 de ani), născut în Daghestan – Federaţia Rusă, activează la Steaua şi la lotul naţional al României, a obţinut cetăţenia română în 2018

LUPTE Okhlopkov Nikolai (24 de ani), născut în Yakutia – Federaţia Rusă, activează la Steaua şi la lotul naţional al României, a obţinut cetăţenia română în 2018

LUPTE Kapraev Zurab (22 de ani), născut în Daghestan – Federaţia Rusă, activează la Steaua şi la lotul naţional al României, a obţinut cetăţenia română în 2018

LUPTE Saritov Albert (34 de ani), născut în Rusia, activează în lotul naţional al României, a obţinut cetăţenia română în 2016

LUPTE Sassa Kateryna (29 de ani), născută în Ucraina, activează în lotul național al României, a obținut cetățenia română în 2016

LUPTE Zhydachevska Kateryna (26 de ani), născută în Ucraina, activează în lotul național al României, a obținut cetățenia română în 2016

LUPTE Orlov Yevghenii (30 de ani), născut în Ucraina, a obținut cetățenia română în 2016

BASCHET Kristopher Jameil Richard (30 de ani), născut în SUA, activează la CSM Oradea, a obținut cetățenia română în 2019

BASCHET Donell Cooper Jr. (28 de ani), născut în SUA, a obținut cetățenia română în 2017.

BASCHET Giordan Lee Watson (34 de ani), născut în SUA, activează la CSM Oradea și la echipa națională a României, a obținut cetățenia română în 2017

BASCHET Walker Ashley Janeen (32 de ani), născută în SUA, a activat la echipa națională, a obținut cetățenia română în 2016

FUTSAL Ribeiro Carlos Henrique (33 de ani), născut în Brazilia, activează la Naționala de futsal a României, a obținut cetățenia română în 2018

FUTSAL Valadares Pereira De Mendonca Savio (35 de ani), născut în Brazilia, activează la Naționala de futsal a României, a obținut cetățenia română în 2017

FUTSAL Pinto Viana De Oliveira Felipe (27 de ani), născut în Brazilia, activează la Naţionala de futsal a României, a obţinut cetăţenia română în 2017

FOTBAL William De Amorim (27 de ani), născut în Brazilia, a activat la FCSB, a obţinut cetăţenia română în 2016

HANDBAL Humet Gaminde Javier (29 de ani), născut în Spania, activează la Steaua şi la echipa naţională a României, a obţinut cetăţenia în 2017

HANDBAL Dumanska Yuliya (23 de ani), născută în Ucraina, activează la CS Oltchim Râmnicu Vâlcea şi la echipa naţională a României, a obţinut cetăţenia în 2016

ECHITAŢIE Daria Gladun (31 de ani), născută în Rusia, activează la Clubul Hipic Romsilva Mureş, a obţinut cetăţenia română în 2019

POLO PE APĂ Dremuh Tamara (20 de ani), născută în Moldova, activează la Dinamo şi la echipa naţională a României, a obţinut cetăţenia română în 2018

BOB Vild Olivia Franciska (27 de ani), născută în Ungaria, activează în echipa naţională de bob, a obţinut cetăţenia română în 2017

VOLEI Filip Despotovski (33 de ani), născut în Macedonia, activează la Arcada Galaţi, a obţinut cetăţenia română în 2017

RALLY Simone Tempestini (25 de ani), născut în Italia, reprezintă România în competiţiile internaţionale de rally

Copiii lui Faka'osilea vor să joace pentru România

Echipa națională a fost exclusă de la Cupa Mondială după ce World Rugby a decis că „Stejarii" nu aveau dreptul să folosească un sportiv tongan care jucase în partidele de calificare.

LA RUGBY, REGULILE PENTRU eligibilitate nu impun obținerea cetățeniei statului de adopție. Pentru a putea să reprezinte o altă țară decât cea natală, un jucător trebuie să facă dovada că are un părinte sau un bunic cu naționalitatea respectivă sau să aibă un contract neîntrerupt de minimum 36 de luni în țara pentru care vrea să joace. Totodată, sportivul trebuie să nu fi evoluat pentru o altă reprezentativă la nivel de seniori.

Așa se face că, în campionatul intern, au reușit să vină mai mulți jucători din Anglia, Noua Zeelandă, Africa de Sud și Tonga, iar o parte dintre ei au ajuns „Stejari" pe regula celor 36 de luni. La un moment dat, echipa națională avea opt jucători străini în lot, toți având un aport important în etapele de calificare pentru Cupa Mondială.

Tonganul Sione Faka'osilea, jucător de bază al multiplei campioane Știința Baia Mare, era unul dintre oamenii de bază ai „Stejarilor".

Vestea descalificării României de la Cupa Mondială a căzut ca un trăznet peste toți. Au fost declarații peste declarații și vinovății căutate prea târziu. Singurul care și-a cerut iertare românilor a fost jucătorul tongan, chiar dacă nimeni nu-l învinovățise pentru descalificare. În sprijinul său au sărit mulți jucători și susținători ai echipei naționale de rugby.

Sione (32 de ani) a reușit să treacă peste acest coșmar și își continuă cariera la Baia Mare. El provine dintr-o familie cu opt copii, este căsătorit și are, la rândul său, patru copii. Fiica cea mai mică s-a născut chiar aici, la Baia Mare. Soția și copiii sunt cu el, lucru pentru care este extrem de recunoscător. Are aici tot ce-i trebuie, se simte ca acasă. Își dorește cetățenia română pentru că viitorul și-l vede aici, ca antrenor de rugby.

Cei doi băieți ai săi fac rugby la Baia Mare și își doresc să joace pentru România când vor fi mari. Pentru ei, sigur nu vor mai fi probleme de eligibilitate.

SPERANȚE
Cei doi băieți ai tonganului Sione Faka'osilea practică rugby-ul la Baia Mare și își doresc să joace pentru România (stânga). Johan Van Heerden este unul dintre cei mai apreciați „Stejari" (dreapta jos)

„Da, aș sfătui orice rugby-st tongan să vină să joace în România!", spune fără nicio ezitare Sione.

„Stejarii" de import

Unul dintre cei mai iubiți și apreciați „Stejari" ai ultimilor ani este, fără îndoială, sud-africanul Johan Van Heerden, cel care în timpul meciurilor internaționale poartă o cască personalizată cu tricolorul. A venit la 26 de ani tot la Știința Baia Mare, direct din Currie Cup, competiție de top din Africa de Sud. Nu știa mare lucru depre țara noastră, dar a venit aici cu toată încrederea și nu este deloc dezamăgit.

Din 2015 a devenit Stejar și, tot de atunci, a fost mereu unul dintre cei mai buni jucători din țară. Anul trecut a jucat la Perpignan, în campionatul francez, Top14, cel mai puternic din lume. Acum a revenit în țară, la Dinamo, unde pune umărul la construcția unei echipe tinere. A învățat româna în primele șase luni și cântă „Deșteaptă-te române". Și el își dorește acum să devină cetățean român, pentru că vrea să se stabilească definitiv aici împreună cu soția.

„Acum eu joc pentru România, mă simt ca un român. Am învățat și imnul, a fost un lucru foarte important pentru mine, pentru că atunci când joci pentru România trebuie să poți cânta și imnul. Trebuie să vorbești română pentru că joci în România, nu ai cum să vorbești engleza în teren. Din momentul în care am început să joc pentru România, soția a fost cu sufletul alături de echipa națională, trăiește meciurile ca un român, iubește România", spune Van Heerden. Printre ceilalți „Stejari" străini se numără sud-africanii Dumani Mtya și Kuselo Moyake, neo-zeelandezii Jack Umaga și Stephen Shennan, tonganul Tangimana Fonovai și englezul Jack Cobden.

Descalificarea de la Cupa Mondială

O comisie specială a World Rugby a hotărât, pe 6 iunie, ca echipa națională de rugby a României să fie descalificată de la Cupa Mondială pentru folosirea unui jucător neeligibil în meciurile de calificare.

Decizia de depunctare cu câte 5 puncte pentru fiecare din cele 7 partide în care a fost folosit Sione Faka'osilea a fost luată cu două voturi pentru și unul împotrivă. Comisia a considerat că jucătorul tongan nu avea drept de joc pentru „Stejari", fiind selecționat în 2014 în echipa reprezentativă de rugby în 7 din Tonga.

Federația Română de Rugby a făcut mai multe demersuri pentru verificarea eligibilității jucătorului, dar World Rugby le-a considerat insuficiente. Stejarii ar fi urmat să joace cu Japonia în meciul de deschidere al Cupei Mondiale din 2019. Și echipele Spaniei și Belgiei au fost sancționate în mod similar pentru folosirea mai multor jucători francezi neeligibili.

La Cupa Mondială de Rugby, numai Argentina, Uruguay, Namibia și Georgia au avut doar jucători crescuți în propriile țări.

Cei mai mulți străini, 19, i-a avut Tonga, urmată de Samoa (18), Japonia (16), Scoția (14), SUA (13), Australia (12), Italia (8), Țara Galilor (8), Anglia (6), Irlanda (5), Canada (4), Fiji (4), Franța (4), Noua Zeelandă (4), Rusia (2), Africa de Sud (1).

La Cupa Mondială de Rugby, numai Argentina, Uruguay, Namibia și Georgia au avut doar jucători crescuți în propriile țări

FOTO: FACEBOOK; INQUAM PHOTOS / BOGDAN-IOAN BUDA; DRAGOȘ PĂȘCĂNEANU

Cu ei sau fără ?

În lumea sportului românesc, părerile sunt împărțite atunci când vine vorba despre sportivii străini.

O PARTE DINTRE SPECIALIȘTI consideră că sunt descurajați și neglijați sportivii români, în timp ce alții susțin că avem nevoie de străini pentru a ridica nivelul campionatelor interne și, implicit, nivelul sportivilor noștri. Desigur, discuțiile pleacă de la numărul mare de sportivi străini care activează în competițiile interne și pentru care nu este necesară naturalizarea. Însă din rândul acestora provin cei care-și doresc cetățenia pentru a reprezenta România la nivelul loturilor naționale. Cu această situație nu se confruntă numai țara noastră. Pe de altă parte, în degringolada anilor '90, mulți români au plecat în străinătate, iar acum copiii lor ar putea reprezenta România după ce au avut parte de o pregătire în sisteme sportive mult mai performante decât al nostru. Unii reprezintă deja alte state, cel mai cunoscut caz fiind al tenismenei Bianca Andreescu, alții au ales să concureze pentru noi.

Am vrut să aflăm cât sunt de importante jucătoarele străine din campionatul intern de handbal feminin de la **Adrian Vasile**, antrenorul echipei CSM București.

„Cred că jucătoarele străine, de valoare, sunt utile pentru ridicarea nivelului întrecerii interne, atât din punct de vedere handbalistic, cât și mediatic. E un fapt constatat și în alte campionate de-a lungul timpului. Mai mult decât atât, multe dintre ele pot servi drept model, inspirație pentru cei tineri și nu numai. Această măsură își arată rezultatele pentru că are în spate un criteriu valoric de selecție!", spune Adrian Vasile. El este însă mai rezervat atunci când vine vorba despre sportivii de import pentru loturile naționale.

„Pentru o eventuală oportunitate cred că e important să identificăm caracterele pentru care ar merita să facem un astfel de demers. Cu condiția interesului național și având exemple din alte țări importante, în diferite ramuri sportive, cred că trebuie să fim în același timp deschiși și exigenți pentru o eventuală oportunitate", crede Adrian Vasile. Într-adevăr, doar doi handbaliști au primit până acum cetățenia română și o merită din plin. Este vorba despre ucraineanca Iulia Dumanska și spaniolul Javier Humet, ambii fiind jucători ai echipelor naționale.

Valentin Calafeteanu, internațional de rugby, actual antrenor U20, spune că prezența jucătorilor străini este benefică la nivelul echipei naționale.

„În situația actuală, mai ales pentru compartimentul de treisferturi avem nevoie de infuzia asta de jucători străini. Și n-o facem doar noi. O face Franța, o face Anglia, o face chiar Noua Zeelandă, de ce să nu o facem și noi? Nu putem face față altfel la nivelul pe care și-l dorește echipa națională. Și

știu ce înseamnă nivel internațional, indiferent că joci cu Rusia, cu Tonga sau cu o altă echipă. E cu totul altceva", spune Valentin Calafeteanu.

Performanțe

În cele mai multe cazuri, naturalizarea unor sportivi a adus rezultate bune pentru România. Din cele cinci medalii obținute la Jocurile Olimpice de la Rio Janeiro din 2016, una, de bronz, a fost obținută de Albert Saritov, luptător de origine rusă.

„După performanța lui Saritov de la Jocurile Olimpice îi așteptăm și pe ceilalți trei sportivi naturalizați să reprezinte România (Yevhenii Orlov, Kateryna Sassa și Kateryna Zhydachevska n.r.). Însă în următorul ciclu olimpic vreau să ne axăm pe ce am crescut noi, adică să luăm o medalie cu un sportiv născut în țară", declara, în 2017, președintele Federației Române de Lupte (FRL), Răzvan Pîrcălabu.

FOTO: INQUAM PHOTOS / ALEXANDRA PANDREA; GULIVER / GETTY IMAGES

LUPTĂTORUL
de origine cecenă Albert Saritov a adus României o medalie de bronz la Jocurile Olimpice de la Rio în 2016, la scurt timp după ce a fost naturalizat

Luptătorii de import au avut rezultate bune, dar nu toți. Yehvenii Orlov activează acum într-un circuit profesionist de lupte în cușcă și nu mai are nicio legătură cu lotul național.

Echipa națională de hochei a reușit o performanță remarcabilă în primăvara acestui an, obținând calificarea în al doilea eșalon valoric mondial. Desigur, cu ajutorul mai multor jucători de import, aceștia fiind Polc, Borisenko, Yemelianenko și Butochnov. Anul acesta au mai primit cetățenia română încă patru hocheiști. Cehul Valchar Radim este deja subiectul disputei dintre cluburile Csikszereda și Corona Brașov. Alți trei hocheiști, naturalizați în 2017, nu au putut juca niciodată pentru România. „Avem jucători tineri de 21, 23, 25 de ani care pot foarte mulți ani de acum înainte să evolueze pentru

echipa națională, bineînțeles ajutați și de experiența celor mai în vârstă. Chiar și dintre cei naturalizați. Bineînțeles că sunt unele persoane care comentează spunând că un jucător are 35 de ani, dar contează cum te dăruiești și cum te miști în teren. Avem o echipă foarte bună care cred că mai are multe de spus de acum înainte... Să nu uităm că mai avem încă un slovac și un rus cărora le-am luat cetățenie română, sunt doi jucători foarte buni. Și bineînțeles că nu trebuie să uităm pe cei care vin din urmă", declara pentru Agerpres președintele Federației Române de Hochei pe Gheață, Alexandru Hălăucă, după promovarea în al doilea eșalon mondial.

Din cei trei baschetbaliști americani naturalizați, doar Giordan Lee Watson joacă la echipa națională. Donell Cooper Jr. a fost naturalizat în 2017, iar în 2018 a fost suspendat timp de doi ani din activitatea competițională pentru că a refuzat să se prezinte la controlul anti-doping. Înainte să ceară cetățenia română, încercase să devină cetățean al Bosniei. Kris Richard a fost naturalizat anul acesta și sunt mari șanse să-l vedem și la echipa națională.

2019 NEWSWEEK ENERGY SUMMIT

„România a încremenit în sectorul energetic"

La un an de la adoptarea legii offshore, *Newsweek România* a organizat o dezbatere cu cei mai importanți actori din piață despre resursele energetice și modul în care ele sunt utilizate.

SABOTAJ
Ministrul demis al Finanțelor, Orlando Teodorovici, și Darius Vâlcov, fostul consilier al Vioricăi Dăncilă, sunt autorii ordonanței care a destabilizat piața de energie românească

TOȚI CEI PREZENȚI LA ACEST SUMMIT AU FOST DE ACORD că ordonanța de urgență 114/2019 a creat probleme uriașe, iar investițiile în exploatarea gazelor din Marea Neagră trebuie deblocate. Dincolo de situația resurselor offshore, România are probleme urgente, nerezolvate, legate de asigurarea gazelor pe perioada iernii, dacă Rusia va întrerupe tranzitul prin Ucraina, au arătat mai mulți dintre vorbitori.

Rusia va crea probleme României

„Noi nu știm de unde ne vor veni gazele de la 1 ianuarie", a afirmat Niculae Havrileț, membru în Consiliul de Administrație al Romgaz. Havrileț a fost directorul Autorității Naționale de Reglementare în Energie între 2012 și 2017.

Afirmația sa vine în contextul în care Rusia și Ucraina negociază prelungirea acordului de tranzit al gazelor rusești către Europa, care expiră pe 31 decembrie 2019, și, potrivit analiștilor, sunt mari șanse ca cele două țări să nu ajungă la o înțelegere până la 1 ianuarie. Deputatul PSD Iulian Iancu a explicat că, într-o zi de iarnă, România consumă 75 de milioane de metri cubi de gaze.

Din aceștia, 60 de milioane de metri cubi pot proveni din resursele interne, iar alte cinci milioane de metri cubi pot veni prin conductele din Ungaria și Bulgaria. „Ne lipsesc zece milioane de metri cubi", a arătat Iancu. „Vor crea probleme reale României", a arătat deputatul PSD, referindu-se la Rusia.

Potrivit unui plan adoptat de guvern în februarie 2019, dacă Rusia întrerupe tranzitul gazelor prin Ucraina, deficitul de gaze pentru aprovizionare ar fi zero, dacă sunt condiții normale de iarnă, cu temperaturi medii de -5 grade, dar poate ajunge la un deficit de maximum 11 milioane de metri cubi pe zi (adică peste 300 de milioane într-o lună), dacă temperaturile medii scad la -15 grade.

Termenul luat în calcul pentru sistarea gazelor din Rusia este de 30 de zile. Dacă acest scenariu devine realitate, documentul arată că România are la dispoziție mai multe soluții: să extragă gaze din depozitele de înmagazinare, să producă energie pe combustibil alternativ (păcură, gaze de furnal) și surse regenerabile, să întrerupă livrarea de gaze către consumatorii comerciali sau să „aplice măsuri care nu au la bază mecanismele pieței".

În acest moment, România poate înmagazina, în cele șase depozite de gaze, puțin peste 3 miliarde de metri cubi de gaz. Ungaria are depozite în care intră 6,3 miliarde de metri cubi și în 2019 a planificat să și le umple 100%, tocmai pentru a preveni o eventuală criză ruso-ucraineană, dar și pentru a avea de unde vinde unor eventuali clienți aflați în nevoie urgentă, precum România.

DE
MIRCEA MARIAN
mircea.marian@newsweek.ro

PNL vrea consens pe legea offshore

La dezbaterea organizată de *Newsweek România* a participat și ministrul desemnat al Economiei, deputatul PNL Virgil Popescu, care a spus că își dorește un consens în legătură cu exploatarea gazelor din Marea Neagră.

„Îmi doresc să avem un consens politic pe gazele din Marea Neagră. Pe proiecte majore a sosit momentul să avem consens", a declarat Virgil Popescu.

De altfel, ministrul desemnat al Economiei a declarat și la audierile din comisiile parlamentare că nu vrea să modifice această lege prin ordonanță de urgență.

El a insistat că, dacă va modifica legea offshore, și-ar dori să aibă unanimitate în Parlament, iar eventualele modificări le va discuta cu operatorii perimetrelor concesionate în Marea Neagră. Popescu a susținut că nu-i este clar dacă unii dintre cei care dețin licențe de exploatare vor să se retragă – așa cum presa a relatat că ar intenționa compania americană Exxon.

Ajutor pentru consumatorul vulnerabil

Virgil Popescu s-a referit și la distorsiunile generate de OUG 114/ 2018 și la necesitatea de a modifica această ordonanță. „OUG 114 a creat mari dezechilibre în piață. Plafonarea prețurilor la gaze n-a dus la o ieftinire pentru populație. Producătorii au mărit prețul la consumatorul industrial: 25% la gaze, 28% la energie electrică", a arătat deputatul PNL. Popescu a explicat că acest fapt a dus la scăderea competitivității industriei românești, scumpiri și inflație. Consumatorul casnic nu a beneficiat de plafonarea prețului gazelor la 68 de lei pe MWh, ci practic s-a făcut un transfer de profit de la producător, la furnizor. „A ajuns prețul mai mare ca pe bursa de la Viena", a arătat liberalul.

Parlamentarul PNL a explicat cum au profitat producătorii de OUG 114/ 2018: „Producătorii au vândut pachete mari la furnizori, le-au vândut la consumatorii industriali și după aceea au importat de la Gazprom la prețuri mari și au cerut ANRE să recunoască aceste costuri".

El a spus și că subvenționarea gazelor către întreaga populație nu este normală. De altfel, Popescu a afirmat în repetate rânduri că este nevoie de identificarea și protejarea consumatorilor vulnerabili.

Toți participanții au fost de acord că OUG 114/2019 a creat probleme uriașe, iar investițiile în Marea Neagră trebuie deblocate

„Modul în care toți consumatorii casnici sunt subvenționați acum trebuie să înceteze", a declarat deputatul PNL. Anterior, la audierile în comisiile parlamentare, el a recunoscut că definirea consumatorului vulnerabil va fi o problemă: „Nu este ușor de definit consumatorul vulnerabil, dar prețul de 68 lei/MWh nu este un ajutor, ci o subvenție pentru toată lumea. Trebuie un calendar de abrogare, stabilit împreună cu Comisia Europeană. Trebuie definit consumatorul vulnerabil".

Pedepse de la Comisia Europeană

Efectul OUG 114/2018 la Bruxelles: Comisia Europeană a activat o cauză împotriva României, cauză blocată la CJUE, pentru că introducea bariere împotriva exporturilor de gaze naturale. „Acum suntem în ultima fază: trebuie să ne conformăm deciziei Comisiei Europene până la 26 decembrie, adică să modificăm legislația. (...)

Legislația primară, în momentul în care avem un termen destul de strâns, poate fi modificată prin OUG. Acest guvern nu mai poate emite OUG-uri și ne apropiem de linia roșie. Așteptăm să fie cineva dispus să modifice această legislație", a explicat, la Summit Energy 2019, Claudiu Dumbrăveanu, șeful Direcției generale piața de energie și prețuri al ANRE. În plus, tot această ordonanță a declanșat o procedură de infringement, întrucât a introdus distorsiuni și bariere în calea comerțului cu energie și gaze naturale.

În martie 2019, Comisia Europeană anunța declanșarea procedurilor de infringement împotriva României întrucât: „În urma analizării măsurilor legislative adoptate de România în decembrie 2018, Comisia a constatat că sistemul prețurilor angro reglementate nou introduse pe piața gazelor din România este contrar cerințelor juridice ale UE. De asemenea, Comisia consideră că aceste măsuri nu sunt adecvate pentru atingerea în mod sustenabil a obiectivului de a proteja consumatorii casnici împotriva creșterilor excesive de preț".

Prună: OUG 114 ar trebui abrogată mâine

Deputata USR Cristina Prună a fost cel mai dur critic al OUG 114/ 2018. „OUG 114/ 2018 ar trebui abrogată și mâine. Este blocată la comisia de buget-finanțe. Nu sunt o fană a ordonanțelor

Main partners

ROMGAZ NUCLEARELECTRICA TRANSGAZ MAGISTRALA ENERGIEI GSP OMV Petrom Energia pentru o viață mai bună. WOLF THEISS VEOLIA

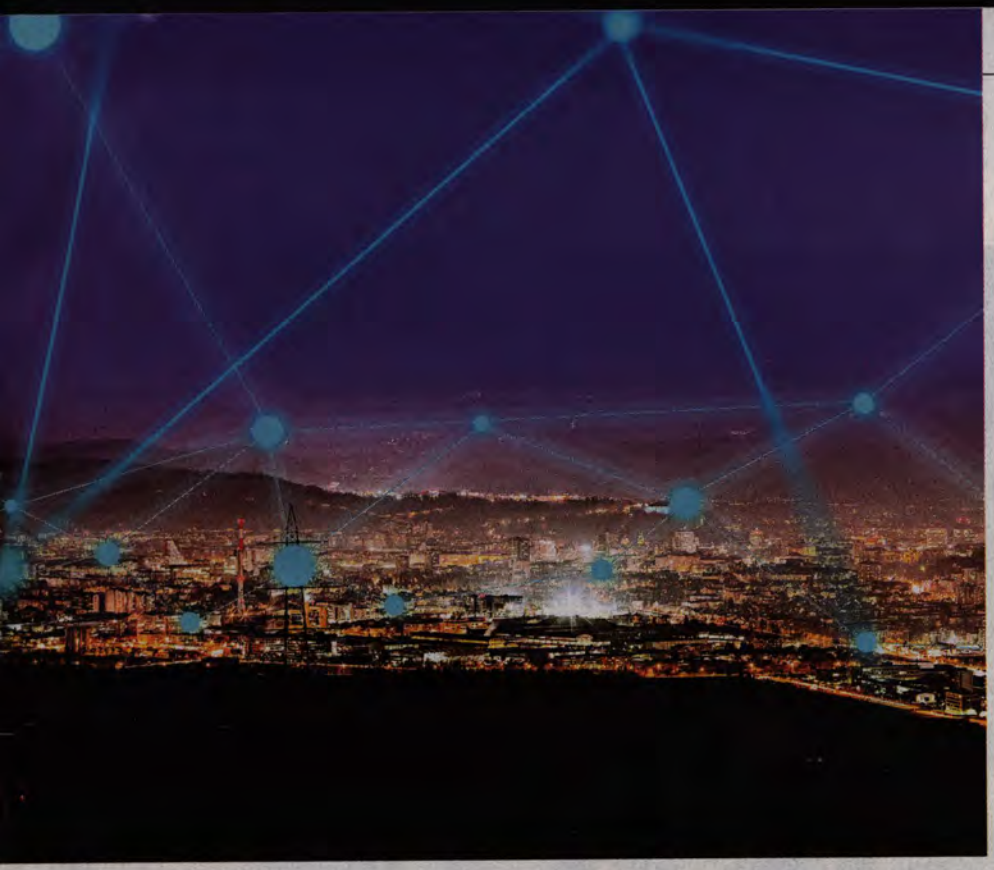

de urgență, dar se justifică urgența de a abroga părțile care țin de energie", a spus Prună, la dezbaterea Energy Summit 2019. Ea a arătat că această ordonanță este vinovată pentru faptul că sectorul energetic din România este încremenit. „Acum un an ne așteptam ca acum să avem investițiile în Marea Neagră pornite. Dar nu s-a întâmplat. De ce? Dintr-o frică a statului de a lăsa concurența să-și spună cuvântul în domeniul gazelor. România a încremenit în sectorul energetic. Concurența regională nu a stat pe loc. OUG 114/ 2019 poartă vina", a declarat deputata USR.

Și deputatul PSD Iulian Iancu a fost de acord că această ordonanță a fost o greșeală, dar nu a avansat o soluție. În ceea ce privește posibila abandonare de către Exxon a licenței de exploatare a gazelor din Marea Neagră, el a sugerat că Romgaz ar trebui să fie parte a „construcției" care va prelua acel perimetru de exploatare a gazelor.

Cernavodă, departe de certitudini

Directorul general al Centralei Nucleare de la Cernavodă, Cosmin Ghiță, a spus că, deși negocierile cu China General Nuclear Power continuă, acestea sunt departe de a fi finalizate. „Proiectul Unităților 3 și 4 a fost demarat în 2002. S-a încercat atragerea de investitori din UE. Am eșuat din cauza crizei economice globale.

În 2014 s-a făcut o nouă licitație, câștigată în 2015 de China General Nuclear, cu care ne aflăm în negocieri. Am semnat un memorandum și acorduri preliminare. Suntem departe de a lua o decizie finală de investiții. Mai avem cel puțin doi ani de proceduri de îndeplinit, inclusiv la Uniunea Europeană.

Noi lucrăm cu scenarii. Unul este continuarea negocierilor cu China General Nuclear, sau, dacă se schimbă abordarea, avem un scenariu de rezervă prin care să dezvoltăm un reactor, cu sprijinul statului. Este o decizie investițională a statului român.

În următorul an avem nevoie de o decizie, ca să nu fie prea târziu să construim o nouă unitate", a explicat Ghiță.

În septembrie 2019, secretarul american al Energiei, Rick Perry, și ministrul român de Externe, Ramona Mănescu, au semnat un memorandum de înțelegere între Guvernele României și Statelor Unite privind cooperarea în domeniul nuclear civil.

Memorandumul de înțelegere urmează să servească ca bază pentru încurajarea cooperării bilaterale în promovarea de tehnologii de ultimă generație în domeniul nuclear.

În aceste condiții, e neclar dacă va mai fi aplicat acordul dintre Nuclearelectrica și compania chineză China General Nuclear Power, semnat în luna mai 2019, pentru a construi în parteneriat public-privat reactoarele 3 și 4 ale centralei nucleare de la Cernavodă, o investiție de peste 6 miliarde de euro.

Acest memorandum a fost prefigurat de discuțiile dintre Donald Trump și Klaus Iohannis, în august 2019. „Încurajăm puternic colaborarea strânsă a industriilor noastre pentru a sprijini obiectivele României în domeniul energiei nucleare civile", se arată în Declarația comună semnată de președinții Klaus Iohannis și Donald Trump în luna august la Casa Albă.

Organization partners

Transelectrica

CONCORD Communication Public Relation & Events

re patriot

Media partners

Good news Inspirat să gândești pozitiv

AFEER

ACUE

PARTICIPANȚI DE EXCEPȚIE

BRYAN WILSON JARDINE
Avocat, Managing Partner la Wolf Theiss București

MELANIA AMUZA
Expert în energie, Avocat

CLAUDIU DUMBRĂVEANU
Director General, Direcția Generală Piața de Energie și Prețuri a ANRE

GABRIEL DUMITRAȘCU
Expert în energie, fost președinte al Board-ului de Directori ai RADET

MARTIN MOISE
Vicepreședinte PATRES - Organizația Patronală a Producătorilor de Energie din Surse Regenerabile din România

COSMIN DRĂGOI
General Manager FINACON

CRISTIAN DIACONESCU
Fost ministru de Externe al României

FILIP CÂRLEA
Expert în securitate energetică, Director - Centrul pentru Energie Regenerabilă & Eficiență Energetică

COSMIN GHIȚĂ
CEO al Societății Naționale Nuclearelectrica SA

GENERAL (R) DR. ING. ALEXANDRU GRUMAZ
Președintele Centrului de Analiză și Studii de Securitate

MARIUS-GABRIEL IONIȚĂ
Fondator Axionet

DANIEL PINTILIE
Fondator și CEO Watto Stations

DANIEL BUTUCEL
Partnership Manager la Over4 și Project Specialist la RoGBC

CRISTIAN CUCU
CIO, Nuclearelectrica

IULIAN IANCU
Președinte al Comisiei pentru Industrii și Servicii din Camera Deputaților

VIRGIL-DANIEL POPESCU
Vicepreședinte al Comisiei pentru Industrii și Servicii din Camera Deputaților, ministrul desemnat al Energiei

CRISTINA PRUNĂ
Deputat în Parlamentul României, Camera Deputaților

VIRGILIU IVAN
Membru în Directoratul Transelectrica

VARINIA RADU SERBAN
Partner & Head of Oil & Gas, CEE and Deputy head of EPC

NICULAE HAVRILEȚ
Membru în Consiliul de Administrație ROMGAZ

DORU VIȘAN
Secretar de stat, Ministerul Energiei

CONSTANTIN GHEORGHE
Președinte al Autorității Competente de Reglementare a Operațiunilor Petroliere Offshore la Marea Neagră

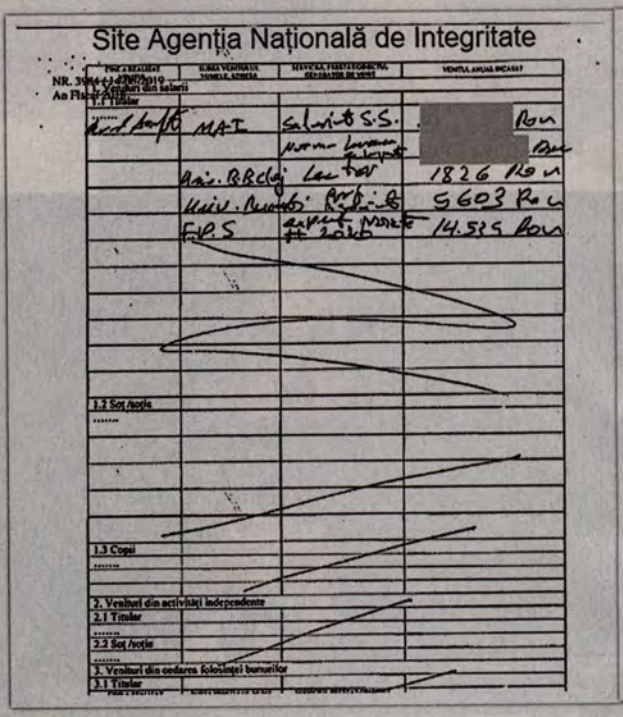

„SUB ACOPERIRE"

Salariile polițiștilor și militarilor, secretizate de PSD

ÎN LEGEA SALARIZĂRII PUBLICE, PSD a strecurat o prevedere prin care soldele militarilor și polițiștilor sunt „confidențiale".

Articolul 86 din legea 153/2017 privind salarizarea personalului din fondurile publice a trecut ca prin brânză de opoziție, de Parlament și de Administrația Prezidențială, iar la CCR nu a ajuns niciodată.

Opoziția, fără reacție

Legea, care se întinde pe zeci de pagini, mai prevede, la articolul 86, și faptul că soldele și salariile militarilor și polițiștilor „nu pot fi urmărite", nefiind clar ce scop are această prevedere:

„(4) Soldele lunare ale personalului militar, respectiv salariile lunare ale polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare sunt confidențiale, instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională având obligația de a lua măsurile necesare pentru asigurarea confidențialității.

(5) Soldele lunare ale personalului militar în activitate, respectiv salariile lunare ale polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare nu pot fi urmărite decât în cazurile și în limitele prevăzute de reglementările în vigoare".

În 7 iunie 2017, acest proiect de lege a trecut în câteva minute de Camera Deputaților, camera decizională. Niciun amendament din partea opoziției nu a vizat decizia de a secretiza soldele și salariile militarilor, respectiv polițiștilor. În plenul Camerei nu s-a discutat despre această chestiune.

În punctul de vedere al Guvernului, nu există nicio referire la acest articol.

Legea nu a fost atacată la CCR

ANI, care de obicei reacționa la prevederile legale care-i restricționau activitatea, nu a emis niciun punct de vedere.

Consiliul Legislativ nu a observat nicio contradicție între acest articol și alte prevederi privind transparența veniturilor.

Opoziția parlamentară nu s-a folosit de instrumentul contestării la CCR a acestui proiect de suflet al PSD și al lui Liviu Dragnea.

Președintele Klaus Iohannis nu a atacat la CCR legea salarizării publice și nici nu a retrimis-o către Parlament.

Presa nu a sesizat secretizarea salariilor din instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională până în vara

DE

MIRCEA MARIAN
mircea.marian@newsweek.ro
PETRE BĂDICĂ
petre.badica@newsweek.ro

Site Ministerul Afacerilor Interne

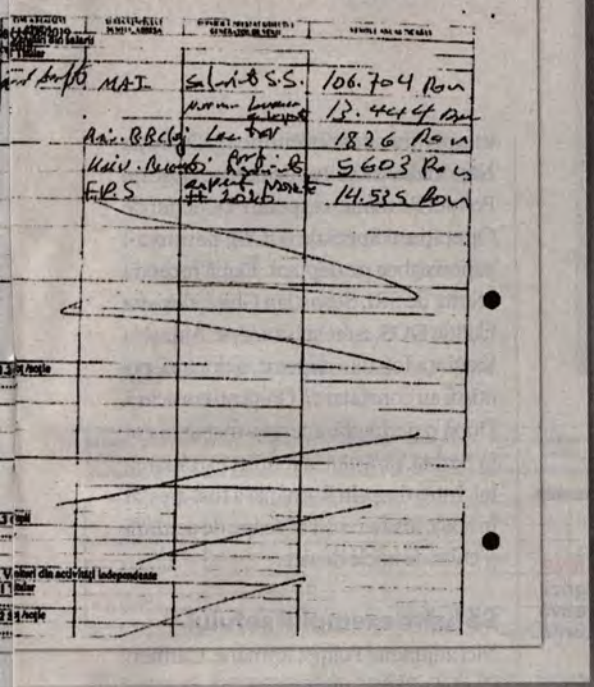

CU MASCĂ, FĂRĂ MASCĂ
Secretarul de stat în MAI, Raed Arafat, și cele două versiuni ale declarației sale de avere (stânga). Șeful poliției de Frontieră, Ioan Buda, cu salariul la „secret" (jos).

lui 2019, când, brusc, veniturile salariale au fost șterse cu marker alb din documentele făcute publice de către Agenția Națională de Integritate. Nu este clar de ce inițiatorii legii salarizării publice – parlamentarii PSD, în frunte cu Liviu Dragnea – au dorit ca într-o lege prin care au mărit salariile bugetarilor să strecoare un text care le secretiza pe cele ale poliției, militarilor și aparatului de securitate. În expunerea de motive a legii nu se face nicio referire la acest obiectiv.

FOTO: INQUAM PHOTOS - ALEXANDRU BUȘCĂ; VIRGIL SIMIONESCU

Manda, lege pentru SRI

În 2018, senatorul PSD Claudiu Manda a fost nemulțumit de prevederile din legea salarizării publice, care ar fi fost prea transparente, și a venit cu o propunere care secretiza și mai mult cheltuielile de personal ale celor din serviciile secrete. Manda a propus ca SRI – doar acest serviciu, nu și altele – să fie exceptat de la prevederile privind afișarea publică a listei tuturor funcțiilor din categoria personalului plătit din fondurile publice. SRI urma să fie exceptat și de la publicarea drepturilor bănești aferente acestor funcții. Guvernul, în avizul emis, a recomandat ca prevederea să fie aplicată tuturor instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Proiectul trece de Senat cu o largă majoritate – 56 de voturi pentru, opt abțineri și șase împotrivă, dar este îngropat la Camera Deputaților. Comisia de muncă a dat un aviz negativ inițiativei lui Manda, dintr-un motiv simplu: „Argumentul prezentat, respectiv că nivelul salarial și funcțiile personalului din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională constituie o vulnerabilitate, nu se susține, întrucât legea este publică, orice persoană putând afla salariul de bază corespunzător fiecărei funcții care se regăsește în anexele la legea salarizării personalului plătit din fonduri publice".

După ce Comisia de muncă – dominată de PSD – a făcut raport negativ acestei inițiative, la propunerea lui Florin Iordache, plenul Camerei Deputaților a cerut un „raport suplimentar" al aceleiași comisii de muncă. În consecință, proiectul lui Manda se află la această comisie, din octombrie 2018, în așteptarea raportului suplimentar.

La Frontieră nu se dă raportul la bani

Legea a fost pusă în aplicare de îndată, așa cum a arătat, în exclusivitate,

VI. Cadouri, servicii sau avantaje primite gratuit sau subvenționate față de valoarea de piață, din partea unor persoane, organizații, societăți comerciale, regii autonome, companii/societăți naționale sau instituții publice românești sau străine, inclusiv burse, credite, garanții, decontări de cheltuieli, altele decât cele ale angajatorului, a căror valoare individuală depășește 500 Euro*.

Cine a realizat venitul	Sursa venitului: nume, adresa	Serviciul prestat/Obiectul generator de venit	Venit anual încasat
1.1. Titular			
1.2. Soț/soție			
1.3. Copii			

**Se exceptează de la declarare cadourile și trataţiile uzuale primite din partea rudelor de gradul I și al II-lea.*

VII. Venituri ale declarantului și ale membrilor săi de familie, realizate în ultimul an fiscal încheiat (potrivit art. 41 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare).
Notă: se vor declara inclusiv veniturile provenite din străinătate.

Cine a realizat venitul	Sursa venitului: nume, adresa	Serviciul prestat/obiectul generator de venit	Venit anual încasat
1. Venituri din salarii			
1.1. Titular	SALARII	I. G.	[redacted]
1.2. Soț/soție	SALARII SC B.H.D. SRL DECLEAN JUD. BISTRIȚA-NĂSĂUD	STATISTICIAN	23.288
1.3. Copii			
2. Venituri din activități independente			
2.1. Titular			
2.2. Soț/soție			

Newsweek România. Numeroşi şefi din Poliţia Română, dar şi secretarul de stat în Ministerul Afacerilor Interne, Raed Arafat, şi-au publicat Declaraţiile de avere cu salariul „la secret".

Şeful Poliţie Române, şeful Poliţiei Rutiere şi şeful Poliţiei de Frontieră au tras o linie groasă cu un marker astfel încât sumele câştigate ca salariaţi ai Ministerului de Interne nu sunt lizibile în Declaraţiile lor de avere.

Şi-a schimbat postul, dar nu şi năravul

Pe 31 iulie 2019, *Newsweek România* arăta că cel care a fost şeful Poliţiei Române în prima parte a anului acesta şi-a trecut averea la secret.

Ioan Buda a fost demis de fostul ministru de Interne, Nicolae Moga, după scandalul „Caracal". Chestorul General de Poliţie, Ioan Buda, şi-a publicat „Declaraţia de avere" în iunie. Doar că acolo unde trebuia să menţioneze salariul încasat, Buda a decis să şteargă cifrele cu un marker alb. Şi în „Declaraţia de avere" din 2018, Buda şi-a şters salariul încasat ca poliţist.

El a fost mutat, câteva zile mai târziu, şef al Poliţiei de Frontieră. Pe portalul acestei instituţii, venitul lui Buda este tot „la secret".

Şeful Poliţiei Române, venituri anonime

Actualul şef al Poliţiei Române este Liviu Vasilescu. Şi el este „beneficiarul" legii date de PSD care le permite poliţiştilor să îşi ascundă veniturile de la Ministerul Afacerilor Interne - MAI. Declaraţia de avere cu veniturile anonimizate a fost postată pe site-ul oficial al Poliţiei Române.

Noul şef al Poliţiei Române, chestorul de poliţiei Liviu Vasilescu, a fost uns pe funcţie de premierul Viorica Dăncilă. Anterior acestei numiri, funcţia de şef al Poliţiei Române a fost propusă multor chestori de poliţie, dar aceştia au refuzat postul. Drept răsplată, au fost traşi pe linie moartă.

La fel s-a întâmplat şi cu chestorul Liviu Vasilescu în 2017. Atunci a fost tras pe linie moartă pentru că Direcţia de Operaţiuni Speciale, sub comanda lui Vasilescu, a reuşit performanţa de a rata filajul în cazul fostului deputat Sebastian Ghiţă.

Reamintim că la finalul anului 2016, Sebastian Ghiţă, pe atunci deputat şi fost membru în Comisia SRI, a participat la o chermeză organizată de Serviciul Român de Informaţii. Cu câteva zile înainte de acest eveniment, Direcţia Naţională Anticorupţie ceruse ajutorul Poliţiei Române, respectiv Direcţiei de Operaţiuni Speciale (DOS), pentru a-l supraveghea pe deputat. După recepţia oferită de SRI, Sebastian Ghiţă, deşi era filat de DOS, a reuşit să scape. Ajunşi la locuinţa fostului deputat, a doua zi, poliţiştii au constatat că Ghiţă nu era acasă. După o perioadă, acesta a fost depistat în Serbia, ţară care a refuzat extrădarea lui. Între timp, în România a fost arestat în lipsă, însă a reuşit să scape de acuzaţii şi chiar de unele dosare.

ŞEFUL POLIŢIEI ROMÂNE, Liviu Vasilescu (foto stânga), şi şeful Brigăzii de Poliţie Rutieră, Victor Gîlceavă (foto dreapta), şi-au anonimizat veniturile.

Să luăm exemplul şefului

Nici adjunctul Poliţiei Române, Carmen Camelia Ţuicu, nu permite „muritorilor" accesul la veniturile încasate de la Ministerul Afacerilor Interne. La capitolul „drepturi salariale" este un loc alb, gol. Declaraţia de avere la care am făcut referire se află tot pe site-ul Poliţiei Române.

Celălalt adjunct al Poliţiei Române este Viorel Daniel Rădulescu care, în aceeaşi tradiţie a superiorilor săi, a decis să îşi şteargă sumele încasate de la minister.

Avere:

Brigada de Poliţie Rutieră este condusă de Victor Gâlceavă, comisar Şef de Poliţie. Cum pe siteul instituţiei „Declaraţiile de avere" fie nu au fost publicate, fie sunt extrem de bine ascunse, am căutat pe

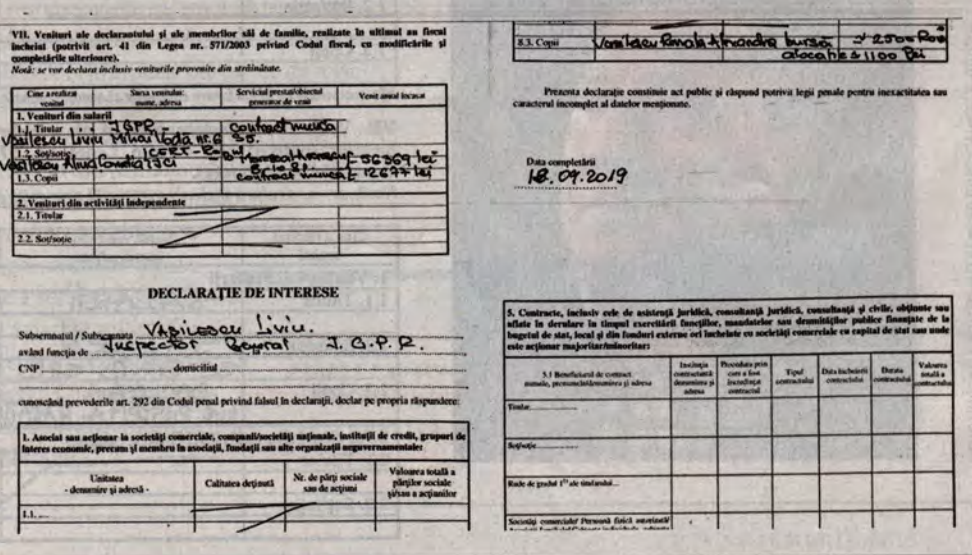

VII. Venituri ale declarantului şi ale membrilor săi de familie, realizate în ultimul an fiscal încheiat (potrivit art. 41 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare).
Notă: se vor declara inclusiv veniturile provenite din străinătate.

Cine a realizat venitul	Sursa venitului: nume, adresa	Serviciul prestat/obiectul asigurat de vreo	Venit anual încasat
1. Venituri din salarii			
1.1. Titular	I.G.P.R.	Contract muncă	
Vasilescu Liviu Mihai			
1.2. Soţ/soţie	I.C.E.R.T. - Expert	Membru Comisie	56309 lei
Vasilescu Anca Camelia		Grile 2?	
1.3. Copii		Contract muncă	12697 lei
2. Venituri din activităţi independente			
2.1. Titular			
2.2. Soţ/soţie			

DECLARAŢIE DE INTERESE

Subsemnatul / Subsemnata Vasilescu Liviu.
având funcţia de Inspector General I.G.P.R.
CNP ..... domiciliul .....
cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal privind falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere:

1. Asociat sau acţionar în societăţi comerciale, companii/societăţi naţionale, instituţii de credit, grupuri de interes economic, precum şi membru în asociaţii, fundaţii sau alte organizaţii neguvernamentale			
Unitatea - denumire şi adresă -	Calitatea deţinută	Nr. de părţi sociale sau de acţiuni	Valoarea totală a părţilor sociale /şirul a acţiunilor
1.1. ...			

8.3. Copii	Vasilescu Ionela Alexandra bursă	2500 Ron
	alocaţie	1100 lei

Prezenta declaraţie constituie act public şi răspund potrivit legii penale pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menţionate.

Data completării 18.09.2019

5. Contracte, inclusiv cele de asistenţă juridică, consultanţă juridică, consultanţă şi civile, obţinute sau aflate în derulare în timpul exercitării funcţiilor, mandatelor sau demnităţilor publice finanţate de la bugetul de stat, local şi din fonduri externe ori încheiate cu societăţi comerciale cu capital de stat sau unde este acţionar majoritar/minoritar:

5.1 Beneficiarul de contract: numele, prenumele/denumirea şi adresa	Încheiat contractul/ denumirea şi adresa	Procedura prin care a fost încheiat contractul	Tipul contractului	Data încheierii contractului	Durata contractului	Valoarea totală a contractului
Titular						
Soţ/soţie						
Rude de gradul I ale titularului ...						
Societăţi comerciale/ Persoană fizică autorizată/						

portalul Agenției Naționale de Integritate. Agenția este abilitată să verifice averile demnitarilor și funcționarilor.

Salariul lui Gîlceavă, pe anul 2018, ultimul găsit la ANI este, desigur, anonimizat.

Adjunctul Șef de Brigadă la Poliția Rutieră este Comisarul șef de Poliție

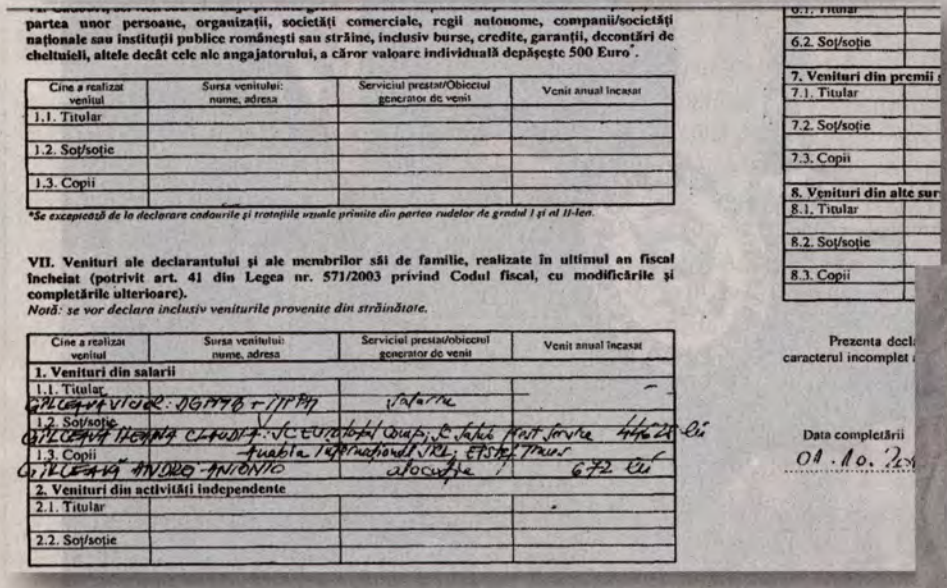

partea unor persoane, organizații, societăți comerciale, regii autonome, companii/societăți naționale sau instituții publice românești sau străine, inclusiv burse, credite, garanții, decontări de cheltuieli, altele decât cele ale angajatorului, a căror valoare individuală depășește 500 Euro*.

Cine a realizat venitul	Sursa veniturilor: nume, adresa	Serviciul prestat/Obiectul generator de venit	Venit anual încasat
1.1. Titular			
1.2. Soț/soție			
1.3. Copii			

*Se exceptează de la declarare cadourile și protocolul uzuale primite din partea rudelor de gradul I și al II-lea.

VII. Venituri ale declarantului și ale membrilor săi de familie, realizate în ultimul an fiscal încheiat (potrivit art. 41 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare).
Notă: se vor declara inclusiv veniturile provenite din străinătate.

Cine a realizat venitul	Sursa veniturilor: nume, adresa	Serviciul prestat/obiectul generator de venit	Venit anual încasat
1. Venituri din salarii			
1.1. Titular			
1.2. Soț/soție			
1.3. Copii			
2. Venituri din activități independente			
2.1. Titular			
2.2. Soț/soție			

6.1. Titular
6.2. Soț/soție
7. Venituri din premii
7.1. Titular
7.2. Soț/soție
7.3. Copii
8. Venituri din alte sur
8.1. Titular
8.2. Soț/soție
8.3. Copii

Prezenta decl
caracterul incomplet

Data completării
01.10.2

Olteanu Ciprian. La el, „falsul" e mai grosolan. Probabil i-a tremurat mâna și nu a reușit să șteargă complet cifrele care îi compuneau veniturile de la MAI, așa încât se mai văd ceva urme de cerneală.

Miron Adrian-Ciprian este director general la Direcția Generală de Poliție a Municipiului București – Conducere. În declarație sa de avere la capitolul venituri a trecut nu cifre, ci următoarele semne: ###. Directorul general adjunct Radu Gavriș și-a trecut același salariu ca superiorul său: ###.

Arafat, o dată la secret, o dată public

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență și secretar de stat în Ministerul Afacerilor Interne, Raed Arafat, a bifat câteva eșecuri de mari proporții, printre care tragediile din Apuseni, Techirghiol și Colectiv. Raed Arafat nu a avut niciodată ce să își reproșeze, deși a fost coordonatorul operațiunilor de salvare. În ultima sa „Declarație de avere", postată pe site-ul Agenției Naționale de Integritate, Raed Arafat și-a ascuns veniturile primite de la MAI. În schimb, pe site-ul Ministerul de Interne veniturile sunt publice.

În acest context, domnul Raed Arafat are de răspuns la câteva întrebări:

1: Se remarcă faptul că cele două declarații de avere sunt identice. Ambele au numărul 3984 din 14 iunie 2019. Diferă faptul că declarația de avere trimisă și publicată de Agenția Națională de Integritate nu conține salariul câștigat de Raef Arafat la MAI.

De ce și-a publicat domnul Arafat și o declarație de avere din care lipsește salariul?

2: În ce ordine au fost publicate cele două declarații de avere?

3: Crede domnul Arafat că cineva de la ANI, cu de la sine putere, a șters sumele încasate de domnia sa de la Ministerul de Interne?

Ministerul de Interne a răspuns cu două capturi: una cu declarația de avere anonimizată, alta publică.

Comisarul șef Mihai Cătălin Necula, secretar de stat în Ministerul de Interne, a lăsat un loc gol unde trebuia să își completeze veniturile.

Chestorul principal de poliție Ioana Dorobanțu – secretar general adjunct, are salariul la secret.

Ministerul de Interne confirmă

Într-un răspuuns pentru *Newsweek România*, Ministerul de Interne spune că Mihai Cătălin Necula, Ioana Dorobanțu, Olteanu Ciprian, Viorel Daniel Rădulescu, Carmen Camelia Țuicu, Liviu Vasilescu și Ioan Buda dețin calitatea de polițist, fiindu-le incidente prevederile art. 86 alin. (4) din Anexa 6 la Legea nr. 153/2017, fapt pentru care, în declarațiile de avere ale acestora, veniturile au fost anonimizate. Ministerul confirmă că, inițial, veniturile din „Declarația de avere" a lui Raed Afrafat au fost anonimizate. „În data de 14.06.2019, declarația de avere a domnului secretar de stat Raed Arafat a fost depusă la persoana desemnată de la nivelul Secretariatului General al Guvernului, în acord cu prevederile legale incidente. (...) Fotocopia declarației de avere a domnului secretar de stat Raed Arafat a fost postată de departamentul IT din cadrul MAI, informațiile fiind anonimizate în acord cu prevederile cadrului normativ menționat mai sus.
În ceea ce privește postarea declarației de avere a domnului secretar de stat Raed Arafat pe site-ul Agenției Naționale de Integritate, modalitatea în care aceasta s-a realizat aparține instituției în cauză".

FOTO: INQUAM PHOTOS - OCTAV GANEA

ADVERSARUL LUI TRUMP

Afacerile din România ale fiului lui Joe Biden

Romania a devenit o miză în lupta politică din Statele Unite ale Americii. *New York Times* a dezvăluit ce legături au existat între băiatul fostului vicepreședinte al SUA și omul de afaceri Puiu Popoviciu.

DE CÂTEVA SĂPTĂMÂNI, NUMELE ȚĂRII noastre este rostit des de președintele SUA, Donald Trump, și avocatul său, Rudolph Giuliani, laolaltă cu cel al Ucrainei. Hunter Biden, fiul redutabilului adversar al lui Trump, Joe Biden, posibil contracandidat al acestuia în alegerile prezidențiale din 2020, este acuzat că s-a implicat în afaceri dubioase, folosindu-se de influența tatălui său, pe vremea când acesta era vicepreședinte în administrația lui Barack Obama.

Recent, cotidianul *The New York Times* a publicat informații extrem de interesante despre legăturile românești ale lui Hunter Biden. Articolul din *NYT* are la bază o serie de declarații ale lui Rudolph Giuliani referitoare la afacerile lui Biden Jr. din țara noastră.

DE

SILVIU SERGIU

silviu.sergiu@newsweek.ro

Adam Michnik:
Lustrația nu rezolvă nimic. E instrument politic » P.44

În articol, prestigiosul cotidian reia, cu detalii consistente însă, informația că Hunter Biden a încercat, folosindu-se de calitatea de fiu al unui înalt demnitar al SUA, să-l ajute pe omul de afaceri român Puiu Popoviciu să scape de acuzațiile de corupție cu care se confrunta. Jurnaliștii americani remarcă însă că Giuliani are aceeași problemă: „La fel a făcut și fostul primar al New York-ului".

„Eforturile lui Donald Trump și ale lui Rudolph W. Giuliani, avocatul său, de a presa Ucraina să investigheze familia Biden au dus la declanșarea unei anchete, parte a procedurii de impeachment. Rudolph W. Giuliani a avertizat că va deschide un nou front împotriva fostului vicepreședinte Joseph R. Biden. Este vorba de ce a făcut Hunter Biden, fiul lui Joe Biden, pentru un bogat om de afaceri român acuzat de fapte de corupție. Problema este că Giuliani a participat la efortul de a-l ajuta pe același om de afaceri și a fost băgat în această afacere de Louis J. Freeh, fost director al FBI, apropiat al lui Hunter Biden", scrie *The New York Times*.

Autorii articolului punctează faptul că Giuliani și fiul lui Biden „au fost în aceeași tabără, chiar dacă nu în același timp", iar „eforturile lor de a-l ajuta pe Puiu Popoviciu au contrastat cu eforturile SUA, inclusiv ale fostului vicepreședinte Joe Biden, de a încuraja lupta anticorupție din România".

The New York Times subliniază că Rudolph Giuliani se află în prezent sub investigația procurorilor new-york-ezi, pentru posibile încălcări ale legislației referitoare la activitatea de lobby în afara granițelor Statelor Unite ale Americii. „Giuliani a încercat să se folosească de relația cu Donald Trump pentru a câștiga bani în străinătate, la fel cum Hunter Biden s-a folosit de numele tatălui său cu același scop", scrie publicația.

Dosarul Popoviciu

Ce a dezvăluit însă *The New York Times* în articolul publicat pe 25 octombrie? Hunter Biden, avocat de profesie, l-a ajutat pe omul de afaceri român Gabriel „Puiu" Popoviciu, în 2015, în vremea în care tatăl său era vicepreședinte al Americii, să se apere de acuzațiile de corupție pe care i le aducea DNA.

În 2016, Puiu Popoviciu a fost condamnat în primă instanță la 9 ani de închisoare cu executare pentru complicitate la abuz în serviciu și dare de mită în dosarul „Ferma Băneasa", în legătură cu un preț subevaluat al unui teren de 224 de hectare al Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară (USAMV) din București, prin care s-au produs prejudicii de peste 335 de milioane de lei statului și de aproape 620 de milioane de lei USAMV. Popoviciu a fost condamnat definitiv, pe 2 august 2017, la șapte ani de închisoare cu executare. A fugit însă în Marea Britanie, unde, în prezent, încearcă să evite extrădarea în România pentru a executa pedeapsa.

În preajma condamnării din 2016, Hunter Biden l-a cooptat pe Louis Freeh să-l ajute cu dosarul lui Puiu Popoviciu, au declarat *NYT* patru surse care aveau cunoștință de acest demers.

FOTO: GETTY IMAGE

LEGĂTURI PERICULOASE
Hunter Biden este acuzat că s-a folosit de funcția și influența tatălui său, Joe Biden (foto stânga), pentru a-i rezolva românului Puiu Popoviciu (foto dreapta) problemele cu justiția.

Ulterior, Freeh l-a contactat pe Giuliani cu același scop. În 2018, avocatul lui Donald Trump a criticat România pentru modul în care decurge lupta anticorupție și a cerut amnistie pentru cei condamnați în baza unor proceduri nedemocratice. „Implicarea lui Giuliani a venit după ce Hunter Biden s-a retras din această afacere", au susținut surse apropiate familiei Biden, citate de *NYT*.

George Mesires, unul din avocații lui Hunter Biden, a reclamat faptul că clientul său nu a discutat despre cazul lui Puiu Popoviciu cu tatăl său, cu care, de altfel, nu a vorbit nici despre eforturile anticorupție ale României, și nici despre vreun alt subiect legat de țara noastră.

„Angajarea de către Popoviciu a unor americani bine conectați la Washington a fost un efort de a folosi importanta relație strategică româno-americană în fața autorităților din România", a explicat, tot pentru *NYT*, Heather A. Conley, oficial al Departamentului de Stat pe probleme europene și eurasiatice, între 2001 și 2005.

Dedublare în familia Biden

Hunter Biden a acceptat să lucreze pentru Puiu Popoviciu în vremea în care acesta era anchetat de DNA, iar campania anticorupție era sprijinită de tatăl său, vicepreședintele de la acea vreme al SUA, dar și de alți lideri occidentali.

Într-un discurs din mai 2014 adresat politicienilor de la București, Joe Biden a caracterizat corupția drept „un cancer care mănâncă din credința cetățeanului în democrație„ și „poate reprezenta un pericol clar și prezent nu numai pentru economia unei națiuni, ci și pentru securitatea națională". La aproximativ doi ani după acel discurs, Puiu Popoviciu a fost condamnat într-un dosar deschis de DNA.

The New York Times dezvăluie că, în 2015, înainte de prima sa călătorie în România, Hunter Biden s-a întâlnit cu ambasadorul român în Statele Unite, George Maior, în ambasada țării noastre de la Washington. Întâlnirea a fost confirmată de două surse. „[Hunter] Biden a subliniat că a întreprins călătoria în calitate de cetățean privat și nu l-a menționat în mod expres pe Popoviciu sau cazul său", a povestit *NYT* una dintre sursele participante la întâlnire. Așadar, se pare că George Maior nu ar fi fost informat în legătură cu scopul călătoriei în țara noastră a fiului lui Joe Biden. Cel puțin așa susține *NYT*.

Cotidianul american a mai relatat că, „la un moment dat, Hunter Biden l-a contactat și pe Mark Gitenstein, fostul ambasador al SUA în România, în timpul primului mandat al președintelui Barack Obama, pentru a-l ruga să-i expună lui Louis Freeh, fost director al FBI, cazul lui Puiu Popoviciu", după cum a relatat o sursă care a avut acces la conversație.

Mark Gitenstein a fost mâna dreaptă în Senat a lui Joe Biden Sr. și, în prezent, face parte din board-ul Fundației Biden. „Atât vicepreședintele Biden, cât și eu, aveam totală încredere în procurorii anticorupție din România și am făcut tot ce ne-a stat în putință să-i sprijinim, în timpul mandatului nostru și după aceea", a spus Gitenstein citat de *NYT*.

George Mesires, avocatul lui Hunter Biden, a recunoscut că acesta l-a trimis pe Puiu Popoviciu atât la firma de avocatură *Boies, Schiller, Flexner*, la care lucra pe atunci Hunter Biden, cât și la firma lui Louis Freeh, compania Freeh Group International Solutions. Puiu Popoviciu a angajat ambele firme, potrivit informațiilor furnizate *NYT* de patru surse apropiate acestor aranjamente.

Înainte de a veni prima dată în România, în 2015, Hunter Biden s-a întâlnit la Washington cu George Maior, ambasadorul român în SUA

Puiu Popoviciu nu a putut fi contactat de jurnaliștii de peste Ocean pentru a face comentarii pe marginea acestui caz. De asemenea, firma *Boies, Schiller, Flexner* a refuzat să comunice cu *NYT*.

„La un moment dat, Hunter Biden a renunțat la cazul lui Puiu Popoviciu și l-a cooptat pe Louis Freeh", precizează articolul din *The New York Times*. Firma lui Freeh a început să lucreze pentru omul de afaceri Puiu Popoviciu în iulie 2016, la scurt timp după ce acesta a fost condamnat, în primă instanță. „Domnul Freeh a examinat dosarul lui Puiu Popoviciu cu o echipă de procurori pensionari și exagenți ai FBI. Echipa a concluzionat că există «numeroase deficiențe de fapt și de drept». Domnul Freeh a solicitat autorităților române să reevalueze cazul și să obțină «un alt rezultat». Nu s-a întâmplat asta. Domnul Popoviciu a fost arestat la Londra la scurt timp după ce Înalta Curte de Justiție a confirmat, în 2017, decizia primei instanțe și l-a condamnat la șapte ani de închisoare cu executare. El a ieșit pe cauțiune și luptă în justiția britanică să nu fie extrădat în România", scrie *NYT*.

Contribuția lui Giuliani

Anul trecut, Louis Freeh i-a solicitat lui Rudolph Giuliani, un vechi partener al său, a cărui campanie prezidențială din 2008 i-a susținut-o financiar, să-l ajute în eforturile sale din România.

În august 2018, pe când era avocat personal al lui Donald Trump în dosarul interferenței rusești în alegerile prezidențiale americane, Giuliani i-a scris președintelui României Klaus Iohannis o scrisoare în care a criticat România pentru lupta anticorupție și a cerut amnistierea celor condamnați pe nedrept.

De această amnistie ar fi beneficiat și Puiu Popoviciu, pe care Giuliani nu l-a menționat explicit în scrisoare. „Giuli-

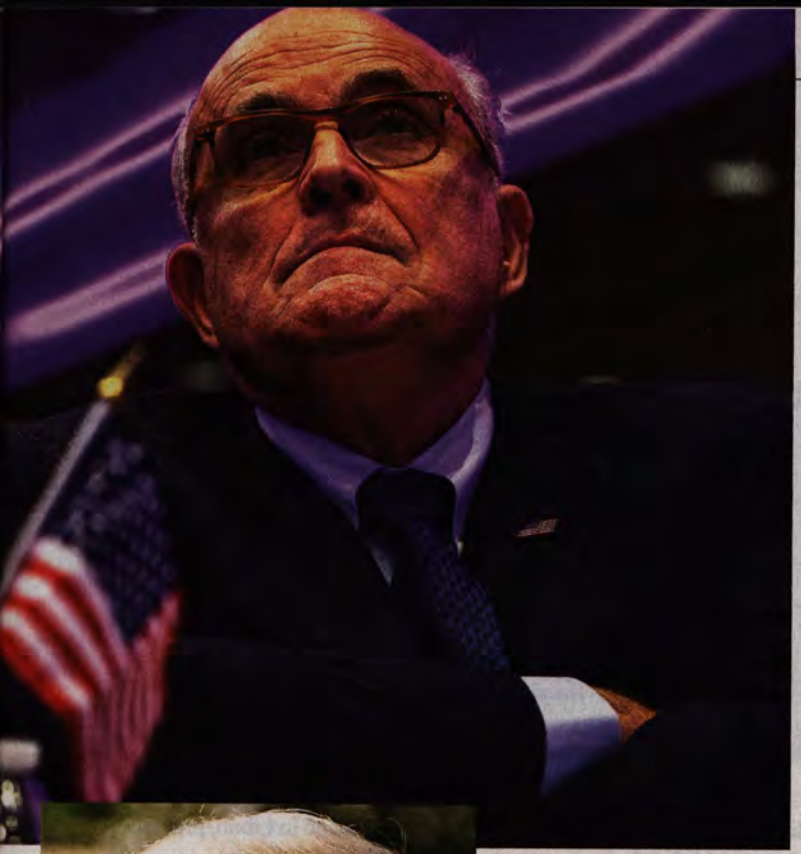

AVOCATUL lui Donald Trump (stânga jos), Rudolph Giuliani (sus) a fost cooptat de Louis Freeh (dreapta jos) pentru a-l ajuta pe omul de afaceri român.

FOTO: GETTY IMAGE

ani, care deseori este prezentat de mass media drept un reprezentant al lui Donald Trump, ne-a spus că și-a bazat scrisoarea pe un raport al firmei de consultanță Freeh Group International Solutions", au scris la acea vreme jurnaliștii de la *Politico*. „Ei mi-au plătit onorariul", le-a spus Giuliani acestora, referindu-se la Freeh Group. Potrivit *Politico*, avocatul a refuzat să precizeze despre ce sumă este vorba sau dacă a fost angajat în numele vreunui client, respectiv al lui Puiu Popoviciu.

Alte afaceri dubioase

Hunter Biden a devenit ținta principală a lui Donald Trump, în încercarea acestuia de a-l anihila politic pe tatăl său Joe Biden. „Trecutul său a fost investigat atent. Investigatorii au fost atenți atât la viața sa personală, inclusiv la eliberarea din Marină - după ce a ieșit pozitiv pentru cocaină la testele antidrog -, cât și la afacerile sale, care au presupus ocuparea unor poziții ce s-au intersectat cu cariera politică a tatălui său", au scris tot jurnaliștii *NYT*, într-un alt articol.

De-a lungul timpului, Hunter Biden a lucrat cu o firmă emitentă de carduri de credit din Delaware, celebru paradis fiscal, apoi la Departamentul de Comerț, sub președintele Bill Clinton, precum și ca lobby-ist al mai multor universități, asociații și companii.

În timpul celui de-al doilea mandat de vicepreședinte SUA al tatălui său, Hunter Biden și-a amplificat eforturile în afaceri, iar acestea au implicat indivizi și entități privite cu suspiciune de Guvernul SUA și de aliații săi. Este vorba de afacerile din Ucraina, cu compania de energie *Burisma*, de cele din România, cu Puiu Popoviciu, dar și de cele din China. La acestea din urmă a făcut aluzie, în timpul unui interviu acordat la Fox News, președintele Donald Trump. Mai exact, este vorba de implicarea lui Hunter Biden și a partenerului său de afaceri, Devon

Archer, într-un fond de investiții al Băncii Chinei, controlată de stat.

Fondul a fost lansat la sfârșitul anului 2013, la câteva zile după ce Hunter Biden și fiicele sale au călătorit din Japonia în China, la bordul avionului Air Force Two. Ei l-au însoțit pe vicepreședintele Joe Biden într-o misiune diplomatică menită a aplana tensiunile din regiune dintre cele două țări.

Hunter Biden a fost acuzat că s-a folosit de vizita tatălui său pentru a încheia acordul cu Banca Chinei. Avocatul său a susținut, însă, că nu a avut nicio întâlnire de afaceri în cursul vizitei și nu a fost acționar la fondul de investiții respectiv.

Cert este, însă, că implicarea lui Biden și Archer în afacerile cu China și Ucraina l-au îngrijorat pe Christopher Heinz, partener cu cei doi. Heinz este fiul vitreg al lui John Kerry, secretar de stat al SUA de la acea vreme. „Heinz i-a avertizat pe cei doi că activitatea lor poate fi interpretată drept trafic de influență", a dezvăluit *The New York Times* o sursă ce a asistat la conversația dintre aceștia. Pentru că Biden și Archer i-au ignorat avertismentul, Heinz s-a retras din afacerile cu ei.

ÎN JURUL LUMII

„Revoluțiile Joker" – produs al unei neglijări sociale sistemice

Inegalitatea veniturilor, corupția instituționalizată, sărăcia popoarelor din țări cu resurse bogate au stârnit un val de proteste care s-a întins de pe coasta de vest a Americii Latine, în Orientul Mijlociu, Europa, Asia, toate cu potențial de a deveni revoluții.

SECRETARUL GENERAL AL ONU, Antonio Guterres, și-a exprimat îngrijorarea față de valul protestelor globale, subliniind că, deși cauzele nemulțumirilor diferă, există elemente de coeziune în toate cazurile de tulburări civile.

„Este clar că există un deficit din ce în ce mai mare de încredere între oameni și instituții politice și amenințări tot mai mari la adresa contractului social", a spus Guterres într-o declarație de presă la 25 octombrie, solicitând liderilor mondiali să ia seama la doleanțele oamenilor.

„Asistăm la un val de manifestații în întreaga lume, din Orientul Mijlociu, până în America Latină și Caraibe, din Europa, până în Africa și până în Asia. Cer liderilor de pretutindeni să asculte problemele reale ale oamenilor reali. Lumea noastră are nevoie de acțiune și ambiție pentru a construi o globalizare echitabilă, pentru a consolida contractul social", a precizat Guterres, care a făcut aluzie la Chile, țară ce trebuia să găzduiască Conferința COP 25 privind schimbările climatice.

Însă președintele Sebastian Pinera a anunțat că nu mai poate găzdui acest eveniment și nici Asia Pacific Economic Cooperation, la care era programată o întâlnire între președinții Donald Trump și omologul chinez, Xi Jinping, pentru discuții privind încheierea războiului economic ce durează de 18 luni.

Conceptul de „contract social" și apariția Jokerului

Secretarul general al ONU a readus în atenția liderilor lumii noțiunea de „contract social", care părea de multă vreme uitată în sertarele guvernanților.

Ca definiție, contractul social reprezintă acordul inițial stabilit în mod rațional de către oameni, în perioada trecerii de la starea unei vieți naturale, când erau liberi și egali, la cea civilă, prin care renunță la o parte din drepturile lor individuale în favoarea unei instanțe supraindividuale, cum ar fi statul sau societatea, cu scopul de a primi de la această instanță garanția exercitării tuturor drepturilor individuale, în schimbul unei munci colective de a întări societatea. Varianta contractului social elaborat de J.J. Rousseau (1712-1778), filozof, scriitor și pedagog francez, a stat la baza constituirii ideologiei republicane a Revoluției franceze și a Declarației Drepturilor Omului.

Când guvernele nu onorează contractul social, popoarele tind să-și recapete libertățile la care au renunțat numai pentru că au fost asigurate că acestea vor fi respectate.

Iar în ultima vreme au apărut și simboluri care unesc popoarele nemulțumite și dau forță mesajului către guvernanți.

Așa cum observa France24, de la Beirut până la Hong Kong, chipul Jokerului apare în demonstrații ca o amenințare la o stare de fapt care nu mai poate continua.

La câteva zile după lansarea filmului „Joker" - un chip distinctiv al răufăcătorului în benzi desenate –, fața sa impenetrabilă a început să apară în demonstrații politice din întreaga lume.

Încă este un fenomen subteran, dar masca Joker reprezintă o nouă formă de protest, prin ea însăși, cum a fost și este încă impresionanta mască din filmul „V de la Vendetta".

Din Chile până în Liban, prin Hong Kong și Irak, o serie de oameni au ales să poarte zâmbetul trist, forțat, al Jokerului, portretizat pe marile ecrane de Joaquin Phoenix, în filmul cu succes internațional al lui Todd Philipps, scrie France24.

Fața Jokerului apare acum ca mască pictată pe fețele manifestanților, pe ecusoane, graffiti pe ziduri în demonstrațiile globale.

„Filmul lui Todd Philipps - *Joker* - are o adevărată putere evocatoare", a explicat William Blanc, istoric și autor al cărții „Supereroi: o istorie politică", pentru France24. „Reiese dintr-o formă de protest împotriva unui sistem politic, despre care oamenii cred că este inflexibil și nu ține seama de dorințele oamenilor".

Un film de mare succes, *Joker* a trecut din cinematografe pe străzi în nici măcar o săptămână. În special în Liban, unde un grup de artiști graffiti autonumiți Ashekm l-a pictat pe Joker ținând în mână un cocktail Molotov. Un mesaj care nu are nevoie de interpretare!

Alte inscripții fac referire la filmul lui Todd Philipps, cu un mesaj amenințător: „Toți suntem clovni".

Referirile politice la

DE

ADINA MUTĂR
adina.mutar@newsweek.ro

FOTO: PATRICK BAZ / AFP

personajele de benzi desenate sunt numeroase, iar Jokerul nu este singura mască purtată în marşuri în acest moment.

În Hong Kong, de exemplu, manifestanţii contestă o lege de urgenţă care interzice purtarea măştilor lui Guy Fawkes din „V de la Vendetta", prin purtarea unora mai „uşoare", cum ar fi cele ce îi înfăţişează pe Winnie the Pooh sau Pepe the Frog, după cum remarcă Associated Press.

Manifestanţii nu urmăresc să facă circ din mesajele lor. Din contră. Vor să transmită guvernanţilor care ordonă arestarea lor sau, mai grav, uciderea lor, că „toţi sunt..." un popor. Un popor care vrea să i se asigure o viaţă decentă. Iar guvernele, în loc să investească în popoarele care le-au ales, investesc sume enorme în echipamente antirevoltă, iar, după caz, cheamă armata să „rezolve" nemulţumirile civile.

Cea mai frecvent utilizată mască la nivel mondial în marşurile de protest rămâne chipul singular al lui Guy Fawkes. În secolul al 17-lea, Fawkes a fost instigatorul unei lovituri de stat eşuate când a încercat să arunce în aer Parlamentul englez, la 5 noiembrie 1605. O mască a feţei sale a fost purtată de personajul V, un erou revoluţionar anarhist în filmul de cult din 2006, „V de la Vendetta".

Grupul de hackeri Anonimus a adoptat masca lui Fawkes în 2003 şi, de atunci, a apărut peste tot în lume. Această reprezentare are mai multe în comun decât s-ar putea crede cu Jokerul.

„Tema centrală a acestor două filme este fragmentarea socială, faptul că îţi dai seama că eşti singur pentru a face faţă mizeriei în care te afli", explică Blanc. „La sfârşitul filmului lui Todd Philipps, ca şi la sfârşitul filmului «V de la Vendetta», toţi care îşi pun aceeaşi mască arată necesitatea de a se reuni ca grup, de a crea un colectiv, de a nu se simţi singuri în lupta împotriva unui sistem nedrept care i-a adus în pragul mizeriei".

Există şi o altă legătură-cheie între cele două personaje: Alan Moore. „V de la Vendetta", scris de Alan Moore şi ilustrat de David Lloyd, a debutat în 1982 sub formă de benzi desenate în revista lunară britanică „Warrior" înainte de a câştiga o audienţă mult mai mare când a fost ilustrat ca roman grafic de DC Comics, în 1988.

Este o formă de protest împotriva unui sistem politic inflexibil şi care nu ţine seama de dorinţele oamenilor

În „V de la Vendetta", Moore vizează fascismul şi el a scris acest lucru într-un moment al apariţiei unei drepte dure şi ultraliberale - Margaret Thatcher în Anglia, Ronald Reagan în Statele Unite. „Această ideologie continuă cu Jokerul", explică Blanc.

În „The Killing Joke", personajul Joker ia o dimensiune socială care este reflectată în filmul lansat în 2019. Potrivit istoricului, clovnul devine „un produs al unei neglijări sociale sistemice". De aici şi simpatia imediată a manifestanţilor pentru el. Paralelele dintre cele două personaje nu se opresc aici. Aceste măşti adoptate de protestatarii de astăzi arată un zâmbet împietrit pe care Blanc îl descrie drept „batjocoritor" şi „terifiant".

V şi Jokerul „sunt ambii victime ale puterii şi sunt hotărâţi să se răzbune", explică el. „Împărtăşesc faptul că sunt deformaţi de violenţa socială. Zâmbesc în timp ce îndură atâta durere, dorind să transmită că, deşi răniţi, sunt puternici, ţin suferinţa sub în control".

„Este şi un zâmbet morbid. Aceste personaje doresc să îngrozească oameni puternici, să-i facă să se simtă neputincioşi în faţa cuiva pentru care răzbunarea este tot ceea ce contează şi vor face tot ceea ce trebuie pentru a o atinge", explică Blanc. Cu toate acestea, rămâne întrebarea dacă Jokerul intenţionează să întruchipeze o poziţie politică. Potrivit lui Blanc, „Jokerul este un personaj plastic şi nu este reprezentativ pentru dreapta sau stânga politică". El consideră că filmul lui Todd Philipps a inspirat demonstranţii deoarece „vorbeşte mai ales despre a fi singur, separat de orice sens al unui colectiv. Această izolare este un adevărat rău contemporan". Dar mai ales rămâne caracteristica esenţială care îi fac pe V şi Joker simbolul manifestanţilor din întreaga lume, aceea că sunt un „produs al unei neglijări sociale sistemice". Tocmai această neglijare naşte revoltele antiguvernamentale.

Factura revoltelor toamnei 2019

Din America Latină, Orientul Mijlociu, Europa, Asia

VECINE SAU LA MII DE KILOMETRI DISTANȚĂ, ȚĂRILE care se confruntă cu proteste violente au multe în comun: corupție profundă, inegalitate de venituri, guvernări care se bazează pe popor doar ca sursă de exploatare, lipsa de preocupare pentru drepturile omului și bunăstarea cetățeanului. Toate pe fondul unei previziuni de intrare în recesiune, după mai mult de o decadă de creștere economică. Popoare care se simt înșelate în contractul lor social au ieșit în stradă simultan ca să-și ceară drepturile. Un fenomen amenințător la adresa guvernelor din întreaga lume, care anunță o gravă criză socio-economică.

01 Hong Kong
Cinci luni de proteste adesea violente după ce s-a încercat introducerea unei legislații care ar fi permis extrădările în China continentală. Deși retrasă, protestele continuă. Hang Seng, una dintre cele mai importante piețe de acțiuni din Asia, a scăzut cu 12% de la începutul protestelor și, deși a mai recuperat câteva procente, continuă să antreneze în cădere alte piețe majore.

02 Liban
Sute de mii de oameni au inundat străzile timp de aproape două săptămâni, furioși în fața unei clase politice pe care o acuză că a împins economia în punctul de prăbușire și care a vrut să taxeze mesajele pe Whatsapp. Premierul Saad al-Hariri a demisionat, lăsând țara în pragul unui război civil. Obligațiunile Guvernului se vând acum cu o reducere de 40%, în scădere. Datoria națională se ridică la 85 de miliarde de dolari.

03 Irak
Tulburări civile letale, care au izbucnit la începutul lui octombrie. Peste 100 de oameni au murit în proteste violente într-o țară în care tinerii nu beneficiază de asigurarea unui loc de muncă. Guvernul a propus un plan ce include creșterea subvențiilor pentru locuințe, ajutoare pentru șomeri, programe de formare profesională, împrumuturi mici pentru tinerii șomeri. Pe care nu le poate susține.

04 Chile
Cel puțin 19 persoane au murit în protestele din Chile, generate de creșterea prețului la tichetele de metrou și transport public, vârful nemulțumirilor privind inegalitățile economice și a sistemele necorespunzătoare de sănătate, educație și pensii. Președintele Sebastian Pinera promite un salariu minim garantat, o creștere a ofertei de pensii de stat și stabilizarea costurilor de energie electrică. Țara e paralizată.

05 Ecuador

Protestele violente de la începutul lunii octombrie l-au obligat pe președintele ecuadorian Lenin Moreno să-și abroge propria lege de a reduce subvențiile pentru carburanți, lege ce era în vigoare de patru decenii. Autoritățile au închis rafinăria la câmpul petrolier Sacha, care produce 10% din petrolul națiunii, după ce a fost ocupată de protestatari. Alte două câmpuri petroliere au fost capturate de protestatari.

08 Egipt

Proteste împotriva președintelui Abdel Fattah al-Sisi și a guvernului, acuzați de corupție și introducerea măsurilor de austeritate. Peste 3.000 de persoane au fost arestate. Principala piață bursieră a țării, EGX30, a scăzut cu 10% pe parcursul a trei zile, angrenând și alte piețe.

09 Catalonia

O săptămână de tulburări violente și distructive generate de condamnările grele ale liderilor politici catalani au lăsat Barcelona cu o factură estimată la 3 milioane de euro. Imaginile haosului de la aeroportul El Prat, ciocnirile cu poliția, baricadele în flăcări vor costa orașul mult mai mult. Comerțul a scăzut cu 60% în unele zone, iar efectul este pe termen lung, tulburările legate de independență continuând.

06 Bolivia

Protestele și marșurile în masă au început după ce opoziția a susținut că numărarea voturilor în alegerile prezidențiale a fost aranjată în favoarea actualului lider Evo Morales, care conduce din 2006. Protestele se pot transforma în revoluție sau Morales alege să salveze țara, nu fotoliul prezidențial.

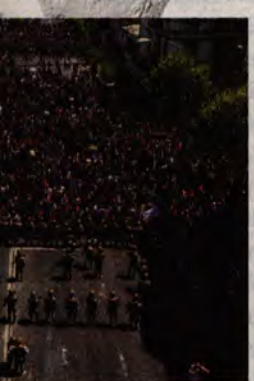

07 Venezuela

În țara aflată pe primul loc în lume având cele mai mari rezerve de petrol, nu se mai știe prețul benzinei. Un plin poate costa o țigară, o pungă de orez, o sticlă de ulei sau nimic dacă șoferul arată buzunarele goale. Milioane de venezueleni au fugit din țara lui Nicolas Maduro, care a pus armata pe manifestanți. Compania petrolieră de stat, PDVSA, pierde miliarde de dolari pe an din cauza discrepanței dintre prețul benzinei și costurile de producție.

Octombrie fierbinte

Luna octombrie 2019 a devenit emblematică pentru proteste violente în toată lumea. Cele mai multe se petrec în țări cu resurse bogate, dar în care sărăcia este sub pragul decenței.

ÎN CELE MAI MULTE CAZURI, o creștere a prețurilor pentru serviciile-cheie a generat manifestații în masă, violente adeseori, care i-au determinat pe guvernanți să declare stare de necesitate și să scoată armata împotriva poporului.

Ecuador. Subvenția la combustibil. Manifestațiile au debutat la începutul lunii octombrie, când Guvernul a anunțat că a anulat subvențiile pentru combustibil, un drept de zeci de ani, ca parte a reducerilor de cheltuieli publice, convenite cu Fondul Monetar Internațional (FMI).

Modificarea a dus la o creștere accentuată a prețurilor la benzină, iar oamenii s-au temut că va atrage după sine creșterea costurilor pentru transportul public și al alimentelor, comunitățile indigene rurale fiind cel mai puternic afectate.

Protestatarii au blocat autostrăzile, au luat cu asalt Parlamentul, au ocupat rafinăriile. Guvernul a revenit asupra deciziei, dar protestele continuă.

Chile. Protestul „tichetelor de metrou". O creștere a prețurilor la transport a provocat proteste în Chile. Guvernul a dat vina pe costurile energetice mai mari și pe o monedă mai slabă pentru decizia sa de a crește tarifele la tichetele de autobuz și metrou. Această măsură s-a suprapus peste furia generată de discrepanța între veniturile poporului și cele ale clasei conducătoare, în a cincea cea mai mare economie din America Latină.

Cea mai gravă tulburare civilă de la căderea lui Augusto Pinochet a scos la iveală aceeași discrepanță uriașă dintre popor și „oligarhia albă".

Starea de necesitate impusă a trimis sute de răniți la spital, majoritatea cu răni la cap, 20.000 de polițiști și trupe militare patrulează noaptea pe străzi, trăgând în tot ce mișcă. Ministrul Sănătății, Jaime Mañalich, a dat ordin să nu se înregistreze numărul de răniți prin împușcare. Institutul pentru drepturile omului din Chile a înregistrat 84 de persoane rănite de arme de foc.

Spitalele de stat suferă în această perioadă de lipsa articolelor de bază, inclusiv mănuși chirurgicale, seringi și măști. Oamenii mor cu zile din lipsă de medicamente, personalul medical fiind nevoit să ia o decizie traumatizantă, aceea de a păstra medicamentele pentru cei care au șanse de supraviețuire.

La 26 octombrie, bilanțul era sumbru: 19 oameni uciși, peste 2.500 răniți, aproape 7.000 arestați.

Manifestațiile din Hong Kong au început din cauza unui proiect de lege privind extrădarea suspecților criminali în China

Alte proteste sunt așteptate, iar sindicatele au declarat grevă generală în semn de solidaritate cu manifestațiile, inclusiv Uniunea minerilor de cupru Codelco, cel mai mare producător mondial, fapt care deschide un front nou în criza profundă.

Președintele Sebastian Pinera s-a angajat la un nou contract social, prin majorarea pensiei minime cu 20%, sporirea contribuției statului pentru clasele de mijloc, aprobarea în regim de urgență a unei legi pentru acoperire medicală a unor boli critice, reducerea prețurilor medicamentelor pentru săraci și garantarea unui salariu minim de 480 de dolari pe lună.

O înregistrare a primei doamne, Cecilia Morel, este dovada totalei rupturi între clasa conducătoare și popor: „Am fost depășiți, este ca o invazie extraterestră. Va trebui să ne reducem privilegiile și să le împărțim cu ăștia".

Venezuela. Benzină contra orez. Peste patru milioane de venezueleni au fugit din țara ajunsă o ruină economică, deși are cele mai mari zăcăminte de petrol din lume. Două decenii de corupție sub conducere socialistă, un președinte, Nicolas Maduro, care a luat țara pe persoană fizică, îngropând-o. Benzina se vinde acum pe mâncare și țigări, deoarece hiperinflația a făcut din moneda națională, bolivarul, o hârtie fără valoare. Națiunea sud-americană de aproximativ 30 de milioane de locuitori se află într-o adâncă criză politică și economică, în care protestele violente au fost înăbușite de armată.

Liban. Intifada WhatsApp. Planul Guvernului de a impozita apelurile WhatsApp, care s-a adăugat problemelor economice, inegalității și corupției, a provocat proteste masive. Deviza manifestanților cuprinde tot: „Nu suntem aici

VIOLENŢE Manifestanţii s-au ciocnit cu forţele de ordine: Libanul (sus), după demisia premierului, este în pragul războiului civil; după cinci luni de revolte, la Hong Kong a apărut Joker, simbolul luptei împotriva sistemului (stânga); în Irak, mascaţi trag în plin în oameni

pentru WhatsApp. Suntem aici pentru orice: combustibil, mâncare, pâine, tot". Demonstraţiile care au început în octombrie sunt cele mai mari de la războiul civil din 1976. Şomajul în rândul tinerilor este de 36%, iar creşterea economică a fost mai mică de 1% în ultimii opt ani. Conform unui studiu din 2015 al Naţiunilor Unite, 57% din populaţia din Tripoli trăieşte sub pragul sărăciei, iar 26 la sută suferă de sărăcie extremă.

Corupţia guvernamentală a băgat ţara în criză economică, în timp ce liderii s-au folosit de poziţiile lor de putere pentru a se îmbogăţi.

La 29 octombrie, premierul Saad Hariri şi-a anunţat demisia într-un discurs televizat, după ce bande loiale grupurilor şiite Hezbollah şi Amal au atacat şi distrus tabăra de protest înfiinţată de manifestanţi la Beirut.

Problemele politice şi economice ale Libanului sunt imense, mai ales de când Iranul şi-a mărit controlul prin gruparea Hezbollah, care a ţinut investiţiile străine la distanţă. Manifestaţiile din Liban continuă, iar Hezbollah se simte ameninţată de protestatari, ceea ce ar putea duce la un război civil. Din nou.

Irak. Revolta împotriva sectanţilor. Manifestanţii din Irak au cerut demisia unui sistem politic bazat pe numiri în guvern pe criterii sectare sau etnice, în loc de merit. Acest lucru a permis liderilor să abuzeze de fondurile publice pentru a se răsplăti pe ei înşişi şi pe urmaşii lor, fără beneficii pentru majoritatea cetăţenilor. La Bagdad, zeci de mii de oameni au cerut locuri de muncă, servicii publice şi încetarea corupţiei. Protestele au devenit repede sângeroase, cu un număr oficial de 157 de persoane ucise, în principal protestatari din Capitală.

Raportul oficial arată că peste 70% din decese au fost cauzate de împuşcături la nivelul capului sau pieptului. A fost descoperită şi existenţa unui lunetist care a acţionat dintr-o clădire abandonată, lângă o benzinărie din centrul Bagdadului.

Doi oficiali de securitate irakieni au declarat pentru Reuters că miliţiile susţinute de Iran au desfăşurat lunetişti pe acoperişurile din Bagdad.

Martori oculari spun că 13 oameni au fost ucişi în oraşul şiit Karbala, de către mascaţi care au tras în protestatari. „Sângele a fost vărsat. Vinovaţii să plătească!". Generalul iranian Qassem Soleimani i-a surprins pe oficialii de securitate irakieni, când, la 26 octombrie, s-a dus cu un elicopterul în Zona Verde şi a luat scaunul premierului în cadrul unei reuniuni privind izbucnirea revoltelor populare. „Noi, în Iran, ştim să facem faţă protestelor", le-a spus Soleimani oficialilor irakieni. „Lăsaţi asta în seama noastră!", informează Debka.

Hong Kong. Libertate politică. Manifestaţiile din Hong Kong au început în iunie din cauza unui proiect de lege care ar fi permis extrădarea suspecţilor criminali în China continentală în anumite circumstanţe. Hong Kong face parte din China, dar oamenii se bucură de libertăţi speciale şi există un sentiment profund de teamă că Beijingul doreşte să exercite un control strict asupra lor, încălcându-le drepturile. China a numit protestele „acţiuni asemănătoare terorismului" ale unei minorităţi violente şi a acuzat guvernele străine că sprijină tulburările din oraşul semi-autonom. La 23 octombrie, autorităţile din Hong Kong au retras proiectul de lege, dar protestele continuă, manifestanţii cerând o schimbare democratică mai mare.

Barcelona. Revoluţia independenţei. Străzile din Barcelona şi din alte oraşe catalane au fost zguduite de demonstraţii după ce Curtea Supremă din Spania, la 14 octombrie, a condamnat nouă lideri separatişti, foşti membri ai guvernului regional catalan, la pedepse cu închisoarea de până la 13 ani în urma tentativei eşuate de a proclama independenţa în 2017. Grupuri de manifestanţi, cum ar fi Comitetele pentru Apărarea Republicii (CDR), au blocat drumurile şi căile ferate, în timp ce Tsunami-ul Democrat a blocat accesul pe aeroportul din Barcelona. N

INTERVIU

Adam Michnik: Lustrația nu rezolvă nimic. E instrument politic

Invitat al Festivalului Internațional de Literatură de la Timișoara – ediția a 8-a –, Adam Michnik a deschis evenimentul alături de istoricul Adrian Cioroianu într-un dialog despre Libertate – între istorie și literatură, dialog moderat de jurnalista Magda Grădinaru

CELEBRUL DISIDENT, INTELECTUAL PUBLIC, publicist, redactor-șef al *Gazeta Wyborcza,* Adam Michnik a electrizat audiența pe teme precum lustrația, despre care afirmă chiar și astăzi că nu rezolvă nimic, dar și despre trezirea demonilor anilor '30, precum naționalismul și xenofobia.

Probabil că declarația cea mai surprinzătoare făcută de Michnik la Timișoara a fost cea legată de o reevaluare istorică a rolului avut de Ion Iliescu la un moment dat. Michink a afirmat că în anii '90 s-a temut de faptul că Iliescu ar fi putut alege să ducă România pe linia lui Slobodan Miloșevici sau chiar să bată palma cu Partidul România Mare, ceea ce ar fi fost o catastrofă.

Faptul că nu a făcut nici una, nici alta, afirmă Michink, ar trebui să ducă la o reevaluare a lui Iliescu. Desigur că nu se poate ierta episodul Mineriadelor, dar, consideră Michnik, rolul avut de Iliescu trebuie pus în ordine.

DE

DANIELA RAȚIU

MEGHAN DAUM
Asumarea corectitudinii politice 101 » P.50

FOTO: ARHIVA PERSONALĂ A SCRIITORULUI

Cât despre iliberalismul polonez, intelectualul consideră că actuala putere din Polonia încearcă o putinizare a statului. Dar și că iliberalismul ar putea fi o fază premergătoare dictaturii. Mai mult, Michnik crede că dictatura înseamnă frică și minciună.

Daniela Rațiu: Ne aflăm la Timișoara, 30 de ani de la căderea comunismului. Cred că punctul central al dialogului de deschidere a festivalului, la Muzeul de Artă – Sala Baroc, a fost subiectul lustrației.

Este încă un subiect sensibil în România, la Timișoara în special. Aveți relații de prietenie cu scriitori din Timișoara care au participat la Revoluția din 1989.

După dezbatere, scriitorul Daniel Vighi a postat pe Facebook un mesaj în care afirma că Punctul 8 din Proclamația de la Timișoara - lustrația - era un îndemn la moralitate și nu la o vânătoare de vrăjitoare. În perioada de după căderea comunismului, în Polonia, dumnevoastră v-ați declarat împotriva lustrației. La Timișoara, ați afirmat că vă mențineți acest punct de vedere și că lustrația nu rezolvă nimic.

Adam Michnik: Am convingerea fermă că lustrația nu rezolvă nimic. Toate societățile care ies din dictatură au această problemă. Spania, Portugalia, Grecia, dar și în țările noastre, din spațiul est-european, există această problemă. Lustrația, așa cum a funcționat în Polonia, Germania de Est, Cehia, nu a rezolvat nimic. Nu rezolvă nimic niciunde.

Dimpotrivă, a fost și este un instrument al luptei politice. Se poate chiar ajunge la situații absurde. Vorbești despre un scriitor despre care există suspiciuni sau documente, nu iei în considerare opera lui, ci ceea ce este scris despre el în dosare de către agenți KGB sau ai Securității. Ei au scris acolo ce au dorit, ce au vrut.

Bineînțeles, sunt cazuri extreme în care, datorită colaborationismului, au fost oameni torturați, au suferit, au fost omorâți, s-au distrus destine, dar acestea sunt, cum am spus, cazuri extreme. De exemplu, chiar Lech Walesa a fost acuzat de colaborationism și asta doar pentru că s-au găsit niște hârtii semnate de el atunci când era pus într-o situație extremă, dar nimeni nu a avut de suferit din cauza lui. Gândiți-vă că pe vremea aceea era imposibil să refuzi să vorbești cu Securitatea, KGB-ul, dacă erai chemat.

Lustrația, așa cum a funcționat în Polonia, Germania de Est, Cehia, nu a rezolvat nimic

Se întâmpla ca Securitatea să cheme un anume scriitor într-un loc special supravegheat, apoi, după discuțiile avute, ofițerul de Securitate scria ce dorea el în raport. Era perspectiva lui, putea scrie orice. Așa s-a întâmplat în cazul lui Zbigniew Herbert. Și în cazul lui Ryszard Kapuscinski, și el acuzat de colaborationism. Deci este mai mult decât evident că nu s-a încercat o reabilitare, o restituire a adevărului...

Ci o plătire de polițe...

Și o vânătoare de vrăjitoare.

Chiar dumneavoastră ați declarat la Timișoara că sunteți pe o listă a KGB de spioni în slujba serviciilor germane. În toate astea este o manevră clasică KBG-istă de a arunca cu noroi?

Povestea asta o știu. A existat un publicist polonez acreditat la Vatican, trăia la Paris, scria pentru revista *Cultura,* cea mai importantă revistă la care scria emigrația poloneză. Am fost la Paris în 1976, m-am întâlnit cu acesta, știa că merg în Germania și m-a rugat ca, dacă ajung în Köln, să ne întâlnim cu un anume prieten al său, om de afaceri, care ar dori să mă cunoască. Ne-am întâlnit, am băut cafea, am vorbit vreo 40 de minute, și despre politică, evident.

Acest domn lucra și pentru Securitatea germană, dar și pentru cea poloneză, pe bani. Respectivul a scris în raport că s-a întâlnit cu disidentul Adam Michnik și a trecut în raport și suma care l-ar fi costat pentru respectiva întâlnire. Servicile germane sunt pedante, m-au trecut pe lista contactelor operaționale, a fost o chestiune stupidă.

Nu am fost acuzat pentru asta în Polonia, contextul era clar, dar a fost o problemă pentru că acel personaj nu a făcut doar cu mine așa, ci i-a contact pe mulți preoți care lucrau la Vatican. Nimeni nu m-a acuzat, dar eram pe acea listă de agenți operativi. Eu cred că a fost inițiativa acelui domn care a făcut asta pentru bani. Nu a fost o intrigă a KGB. Doar că ei au vrut să își arate puterea și cât sunt de tari.

E adevărat că l-au vânat pe Lech Walesa. Au construit un întreg dosar fals pe care l-au trimis în Norvegia, atunci când Walesa trebuia să primească premiul Nobel pentru pace. Bineînțeles, nimeni nu a crezut toate fabricațiile acelea, dar mai târziu când a apărut conflictul intern în Polonia, frații Kaczynski au pus mâna pe dosarul acesta afirmând că Walesa a fost agent.

După căderea comunismului, ați propus publicarea tuturor dosarelor pe internet. Ați declarat că „fundamentaliștii luptei anticorupție", așa îi numiți, s-au opus. Și în România este folosită această expresie - fundamentalism anticomunist. Ceea ce spuneți, prin exemplele date de dumneavoastră, este că se operează cu jumătăți de măsură când vorbim despre dosare. Această frustrare există și în România.

Dosarele sunt scoase la un moment dat în lupta politică. Ultimul caz răsunător, în România, este cazul fostului președinte Traian Băsescu, acuzat în primă instanță de Curtea de Apel București de colaborare cu Securitatea. Totuși, în România, în 30 de ani de la căderea comunismului, nu au fost mari cazuri de dezvăluiri, de cutremure, ci cazuri răzlețe. Nu avem o hartă reală a colaboraționismul, dimensiunile.

Poate pentru că în România nu a existat o poziție puternică anticomunistă. În Polonia a fost. Au luptat unii împotriva celorlalți. În Polonia, dacă nu a fost un dosar, s-au sesizat pentru o chestiune de moralitate, o iubită. În schimb, în Rusia nu e o problemă dacă ai avut o relație de colaborare cu KGB, dacă ai lucrat cu ei, dimpotrivă, dar dacă cumva ești filmat cu o femeie, atunci acesta este un adevărat scandal. În Polonia e invers, dacă eu aș fi filmat cu o iubită, polonezii nu ar fi sensibili la asta. Dacă, în schimb, s-ar demonstra că am avut legături cu KGB, atunci aceasta ar fi o problemă. Iar dacă ar ieși o informație despre un preot din mediul catolic, într-o chestiune personală, ar fi oroarea-ororilor.

În România se spune așa: noi, românii, nu am avut o solidaritate ca în Polonia, nu am avut o disidență puternică. S-a spus chiar: comunismul a căzut la 4 iunie 1989, când au avut loc alegerile în Polonia. Marea șansă a Poloniei a fost Biserica catolică. Acest fapt a creat condițiile prielnice unei disidențe puternice. Pe când în România nu a existat disidență.

Nu a putut exista în România pentru că în România lui Ceaușescu a fost realmente o dictatură, un control dur al societății. Scriitoarea Herta Muller a declarat că românii nu au fost disidenți, după cum știm ea a reproșat, și continuă să o facă, intelectualilor români că nu au făcut disidență reală regimului comunist.

Într-o dialog public pe care l-am avut cu Andrei Pleșu, la București, am spus că eu nu o înțeleg pe Herta Muller și declarațiile ei și asta pentru că ea știe exact ce fel de teroare a fost în România, că nu aveai cum să te lupți cu sistemul, că totul era controlat.

Nu a putut exista disidență în România pentru că în România lui Ceaușescu a fost realmente o dictatură, un control dur al societății

Ați declarat la Timișoara că se simte în Europa un fel de reeditare a anilor '30. Există această discuție și în spațiul public românesc. Ați vorbit despre trezirea demonilor naționalismului, xenofobiei. În oglindă, și în România se simte o exacerbare, o trezire la viață a acestor „demoni", cum îi numiți. Care ar fi explicația? Ați spus într-un interviu, la un moment dat, că nu credeți că ar exista ciclitate în istorie, e un clișeu, ci oamenii sunt cei care fac istoria să se întâmple. În ce cheie citiți trezirea acestor demoni despre care ați vorbit la Timișoara?

Da, nu există repetitivitate istorică. Vremurile se schimbă. Dar există stereotipuri în felul în care gândim, ne comportăm, ne construim ideile, acționăm. La începutul secolului XX, ideile de naționalism și libertate au mers mână în mână. În timpul comunismului, desigur și în Polonia, s-a vorbit foarte mult despre drepturile omului, despre libertate. Naționalismul a mers mână în mână cu valorile liberale.

La un moment dat, însă, acestea două s-au despărțit. În anii '30, naționalismul era un răspuns la criza economică, dar și la traumele lăsate de sângerosul Prim Război Mondial. Astfel, în Ungaria am avut Tratatul de la Trianon după Primul Război, în România a fost Garda de Fier, în Polonia am avut naționalismul pe de-o parte, dar și dorința de a construi un stat foarte puternic. Era aparent antinațională această idee, l-am avut pe Pilsudski și mișcarea lui, el a format Legiunile poloneze pentru a ajuta Puterile Centrale să înfrângă Rusia, ca un prim pas spre independență deplină pentru Polonia.

După moartea sa, tabăra lui a preluat limbajul naționalismului. De ce? Pentru că naționalismul oferă niște răspunsuri foarte clare la întrebări importante.

Atunci și acum. Aceste răspunsuri însă sunt false, dar ușor de digerat, carismatice. De aceea naționalismul atrage masele.

Nu e de mirare de ce Miloșevic i-a atras așa de mulți adepți, așa s-a întâmplat și în Croația. Ideile se întorc pentru că trăim vremuri nesigure. Presiunea globalizării e una dintre cauzele majore. Pentru elementele conservatoare, pentru cei care trăiesc în mediul rural, în orașele mici, micul urban, presiunea globalizării e resimțită extrem de dur.

În Polonia, spre exemplu, în aceste medii despre care vorbeam, oamenii văd că lângă ei apar oameni care nu vorbesc poloneză, ci ucraineană, spre exemplu. Polonezii din zonele defavorizate nu înțeleg că situația demografică a Poloniei este o reală problemă, că Polonia este obligată din cauza presiunii economice și demografice să aducă forță de muncă din Ucraina. Limba ucraineană este una foarte apropiată limbii polone, ucrainenii învață foarte repede limba poloneză. Apoi, dacă ar mai veni și africani, musulmani, asta ar fi resimțită ca o mare problemă.

În Polonia a fost chiar o adevărată isterie națională în ceea ce privește problema refugiaților. Nu există musulmani în Polonia. Probabil dacă ar fi să numărăm câți musulmani sunt totuși în Polonia, cred că ar începa în acest hotel unde facem noi acum acest interviu.

Isteria în chestiunea refugiaților și islamofobia au fost atât de mari încât în spațiul public polonez nu se mai înțelegea nimic, era un vacarm. Cu toate acestea, Biserica catolică a anunțat că marea amenințare la adresa Poloniei ar fi mișcarea LGBT. Cum se traduc toate astea? Frica de străin, de cel diferit. La toate acestea trebuie să mai adaug ura față de elite. Elitele din Cracovia, Varșovia, Budapesta, numiți-le...

Se aplică și în România. Succesul acestui discurs îi scoate în față pe liderii populiști, prinde pe acest teren...

În mare măsură. Este un paradox. Acești lideri fac parte din elite, dar ei spun că luptă pentru omul simplu. Un exemplu este Donald Trump, președintele american. Multimilionar, iar în discursul lui se prezintă drept cel care îi reprezintă pe americanii de rând. Trump multimilionarul, reprezentatul americanilor săraci. De asemenea, Polonia a găsit și inamicul numărul 1 care ar fi homosexualii.

Ați vorbit, în deschiderea festivalului de la Timișoara, despre rusofobie, prezentă și în Polonia, dar și în România. Ați vorbit despre un conflict intern în Polonia – pe de-o parte cei care luptă pentru democratizare, pe de altă parte cei care doresc putinizarea Poloniei. Declarațiile lui Putin sunt tot mai vehemente și aplicate, în special în ceea ce privește România. Există conflict deschis între Putin și Occident. Cât de periculoasă este această exacerbare a conflictului Putin – Occident/UE? Cât de reale sunt declarațiile lui și nu doar butaforie? Este real pericolul putinizării?

Există două Rusii. Nu trebuie să confundăm Rusia lui Putin cu Rusia lui Pușkin. Eu sunt împotriva rusofobiei, cred că face mult rău. Am spus întotdeauna că sunt un rusofil antisovietic. Deci sunt, într-un anumit sens, și un rusofil antiputinist. Iubesc literatura rusă, cultura rusă, îi iubesc pe ruși, mă simt bine când merg în Rusia, dar nu pot suporta Rusia imperialistă, putinistă.

Putin l-a reevaluat pe Stalin.

Atenție cu Stalin. Putin nu îl legitimează pe Stalin. Iată, a permis ridicarea la Moscova a unui zid în memoria victimelor

FOTO: ARHIVA PERSONALĂ A SCRIITORULUI

stalinismului. Putin nu e consecvent, şi asta e bine. Practica ne demonstrează ceva. Cred că Putin se vede precum un ţar, ca Ivan I Kalita, cel care făcut marea Rusie. Pentru Putin, o chestiune centrală a politicii sale este Ucraina.

Putin ştie că toată povestea asta despre Rusia mare fără Ucraina nu are sens. De ce? Pentru că istoria Rusiei a început la Kiev.

Să ne întoarcem însă în Polonia. Partidul Lege şi Justiţie, PiS, a fost întotdeauna rusofob. De la o vreme, PiS nu îl atacă deloc pe Putin, iar marele duşman acum este Germania. Rectific. Pe lista asta a duşmanilor, primii sunt totuşi homosexualii. Următorul e Germania.

Cei care sunt împotriva politicii lui Putin nu sunt rusofobi. Kaczynski nu poate, aşa cum face Viktor Orban, să aibă o politică deschisă pro-Putin. Nimeni nu ar înţelege asta în Polonia. Kaczynski evită orice conflict deschis cu Rusia. De altfel, Kaczynski se opune federalismului UE, fiind un suveranist. În cele din urmă, Kaczynski duce o politică care serveşte intereselor lui Putin.

Pe plan intern, Kaczynski face exact ce face pe plan intern Putin în Rusia. Bineînţeles, Polonia fiind totuşi în UE, Kaczynski nu poate face chiar tot ce face Putin în Rusia, nu poate să închidă oameni pentru că nu sunt de acord cu politica lui. Cu toate acestea, spun că rusofobia nu are sens, dar de Putin trebuie să ne temem, să fim precauţi.

În cele din urmă, singura şansă a Rusiei sunt democraţii din Rusia. Oameni ca Nemţov, care din păcate nu mai trăieşte, sau ca Aleksei Navalnîi, activist şi politician, critic vehement al regimului lui Vladimir Putin, care este un om de dialog. Oameni ca aceştia sunt speranţa Rusiei.

Adam Michnik, sunteţi eseist, istoric, fost disident, un intelectual public, cum se spune, dar şi redactor-şef al unuia dintre cele mai mari ziare poloneze, *Gazeta Wyborcza*. Sunt vremuri complicate pentru jurnalişti în partea aceasta de lume.

În România, spre exemplu, presa a ajuns să fie controlată politic şi economic. Presa independentă supravieţuieşte greu, dar nu se predă. Presa locală supravieţuieşte greu presiunii politice şi economice. Cum este să fii jurnalist în Polonia?

În Polonia este o împărţire foarte clară, există media pro-regim, sprijinită economic pe faţă de către stat. Dar avem o televziune independentă, TVN, şi câteva ziare independente, printre care şi *Gazeta Wyborcza*, şi săptămânalele. Dacă lucrezi la aceste ziare, poţi să fii independent, dar este imposibil să scrii un articol pozitiv despre Kaczynski. Dacă eu aş scrie un astfel de articol, ar fi publicat, dar pentru alţii ar fi mai greu, în sensul că vor avea mai multe probleme decât aş putea avea eu.

Scrieţi în *Mărturiile unui disident convertit*, apărut în România, în 2009, la editura Polirom, despre trădarea intelectualilor. Odată când au susţinut comunismul, şi apoi după căderea comunismului în 1989. Şi în spaţiul românesc, subiectul acesta este prezent în spaţiul public - trădarea intelectualilor, mai ales retragerea lor din spaţiul public în ultimii ani. Pentru că îi cunoaşteţi, mă refer la Horia Roman Patapievici sau Andrei Pleşu, ţinta atacurilor publice virulente.

Patapievici a preferat finalmente în urma campaniilor violente să se retragă, iar Pleşu, anul acesta şi-a anunţat retragerea din spaţiul public.

Bineînţeles, nimănui nu îi poate face plăcere să fie terfelit în noroi. Eu nu aş numi asta trădare. Aş numi trădare dacă intelectualii ar închina cântece de slavă precum a făcut Louis Aragon lui Stalin. Comunist până la moarte, susţinător al lui Stalin şi al dictaturii sângeroase a acestuia, a condus publicaţii susţinute de URSS, a scris poemul acela în 1931, *Trăiască GPU*, un elogiu.

Expresia trădare a „intelectualilor", în România, se referă la prezent, la cei care au plecat din spaţiul public. Dar avem de-a face, totuşi, cu un paradox. Pe de-o parte, sunt acuzaţi că au trădat, că au dezertat din spaţiul public, pe de altă parte, a apărut acest discurs anti-elitist, despre care aţi vorbit, şi care prinde teren şi în România. Explicaţia, diagnosticul ar fi că suntem „bolnavi", cum v-aţi şi exprimat în cadrul festivalului de la Timişoara?

Da, este un paradox. În Polonia avem cazuri precum scriitori ca Adam Zagajewski sau Olga Tokarczuk, care sunt critici cu regimul, dar pe de altă parte li se reproşează că nu sprijină regimul. Olga Tokarczuk nu a fost activă politic, era oricum prea tânără în regimul comunist ca să fie implicată într-un fel sau altul, dar Zagajewski a fost foarte activ, el chiar a fost implicat în mişcarea anti-comunistă.

Dar campania de ură de care beneficiază Olga Tokarczuk, spre exemplu, ea declarând într-o serie de interviuri lucruri foarte evidente, de altfel, legate de regimul actual, de derapaje, astfel că vocea ei este apreciată, fiind foarte populară în rândul tinerilor. Probabil că, dacă ar fi o scriitoare de nișă, ar fi ignorată, dar fiind populară, regimul este frustrat că nu o are de partea sa. Este o explicație simplă a campaniei de ură dusă împotriva ei.

În ceea ce o privește pe Wislawa Szymborska, după ce a primit Nobelul pentru literatură în 1996, în anul următor s-a scris despre ea că în tinerețe a scris poezii dedicate lui Stalin și Lenin. Szymorska a recunoscut, declarând că era tânără și idealistă la acel moment. Apoi, despre Czeslaw Milosz, scriitor de Nobel în 1980. A fugit din Polonia în 1951. S-au scris o grămadă și despre el. Dar aș vrea să vă povestesc o anecdotă despre iad. În iad, pentru fiecare națiie este un cazan, în iadul englez, aceștia sunt în cazan și beau bere, în iadul francez, beau vin, ajungem la iadul polonez. Din cazan se ridică câte o siluetă care apoi coboară, și tot așa. Acesta este imaginea – siluete ieșind în cazan, coborând. Acesta este iadul polonez: când cineva reușește să se ridice, alți polonezi îl trag în jos.

Anecdota aceasta este valabilă și pentru români, deci putem pune și un cazan românesc în scenariu... În *Mărturiile unui disident convertit* notați, în 1994: „Am sentimentul lipsei de sens a lucrurilor pe care le scriu. Câteodată mă gândesc cu disperare că nici Polonia nu ne este comună. Că nu știm să discutăm omenește despre trecutul nostru. Că fiul meu mă va întreba peste ani de ce i-am apărat pe comuniști după 1989. Și nu știu dacă voi fi capabil să-i explic". Au trecut 25 de ani din 1994. La fel credeți?

Fiul meu nu m-a întrebat asta, m-a întrebat în schimb alte lucruri. El este mai de stânga, are păreri diferite de ale mele. Pentru el, cuvântul liberal este unul negativ. Eu sunt un liberal socio-democrat, și din fericire fiul meu votează cu stânga și nu cu PiS. Aș fi fost nefericit dacă ar fi votat cu PiS. Da, a mers spre stânga. Eu însumi am fost de stânga.

Nu există repetitivitate istorică. Vremurile se schimbă. Dar există stereotipuri în felul în care gândim, ne comportăm, ne construim ideile, acționăm

Pentru că ați folosit cuvântul liberal, se vorbește foarte mult despre iliberalism, iliberalismul polonez, maghiar.

Da, dar este o contradicție internă în acest termen așa cum s-a consacrat, e ca și cum ai vorbi despre bulgări care zboară. Nu există. Dar cred că ceea ce se întâmplă este/poate fi o fază pe drumul spre dictatură, asta s-ar înțelege din iliberalism.

Există acest pericol?

Da. Și în Polonia, și în Ungaria și Rusia.

Tot la acest festival la care ne aflăm, la Timișoara, într-un interviu pe care mi l-a acordat scriitorul rus Evgheni Vodolazkin, am vorbit despre un personaj din romanul *Aviatorul*, și anume Zareț chi. Personajul chiar a existat în realitate, e un episod legat de familia scriitorului care ar fi avut de suferit din cauza denunțului acelui Zareț chi. În realitate, dar și ca personaj în romanul lui Vodolazkin, aceasta este tipologia turnătorului în regimul comunist. Turnătorul din proprie inițiativă, căruia nu îi punea nimeni pistolul la tâmplă, dădea declarații care distrugeau destine în jurul lui. Dictaturile sunt posibile nu doar datorită liderului, ci toate nivele de putere care se contruiesc în jurul lui, sub el, apoi toate straturile sociale. Vodolazkin a folosit o expresie, referindu-se la această observație a mea, și anume că ar exista o metafizică a dictaturii. Este așa? Fascinația pentru rău, pentru putere?

Oamenii sunt fascinați de orori, de oribil. De răul care i se întâmplă altuia. Există patologii, poate, cu certitudine există, care se hrănesc din suferința celuilalt. Nu am înțeles niciodată asta, mintea mea nu poate înțelege mecanismul acesta, nu am avut niciodată astfel de nevoi, de pulsiuni.

Dacă am avut vreo fascinație a fost pentru valorile creștine, am vrut să învăț să iert, să pot să iert cu adevărat. Am fost chiar acuzat că aș suferi de Sindromul Stockholm. Nu știu dacă sufăr de acest sindrom, dar am certitudinea că sunt oameni care simt nevoia să slujească un stăpân. Au pulsiunea asta interioară.

Când se schimbă stăpânul, ei vor să fie acolo, servitori umili. Eu aș fi atent în folosirea acestui cuvânt „metafizică". Dictatura înseamnă două lucruri. Înseamnă frică și minciună. Nu văd nicio metafizică în asta. Eu însă nu sunt scriitor rus. Cândva l-am întrebat pe Evgheni Evtușenko cum se face că atâți de mulți scriitori l-au condamnat pe Boris Pasternak.

Și el mi-a povestit o mică anecdotă cum că să îți imaginezi că în fața ta merge un rus, cu față plăcută, păr deschis la culoare, ochi albaștri, zâmbește, și tu nu știi dacă vrea să te îmbrățișeze ca un prieten, sau să te sugrume. Nici rusul, la rândul lui, nu știe ce vrei tu. De altfel, Evtușenko a cerut să fie îngropat aproape de mormântul lui Pasternak. Acesta era climatul în care trăiau oamenii. Așa se trăiește în dictatură. Apoi, intervine în acest tablou și natura umană. De aceea, Dostoievski a fost și este un uriaș scriitor al umanității.

FOTO: ARHIVA PERSONALĂ A SCRIITORULUI

IDEI

Asumarea corectitudinii politice 101

În noua ei carte, jurnalista/profesoara/incendiatoarea Meghan Daum declară război poliției gândirii

CREDEȚI SAU NU: UNII ACADEMICIENI ȘI scriitori, care n-ar purta nici morți șepcile MAGA („Make America Great Again") ale lui Donald Trump, au început să se plângă de violența lingvistică și de alte forme de intimidare intelectuală de stânga. Este tema lui Meghan Daum în noua sa carte, „The Problem With Everything: My Journey Through the New Culture Wars", care va fi publicată luna aceasta de Gallery Books.

Daum, 49 de ani, autor, jurnalistă și, uneori, profesoară la Universitatea Columbia, are o neîncredere profundă în dogmă. Începând cu 2016, spune ea, s-a distras de la necazurile personale - divorțul, tulburările vârstei medii - făcând click pe social media. Acolo a fost martora unei furii a stângii, exprimată prin opinii ce s-au abătut de la regulile rigide în care vorbim despre rasă și gen.

DE

NINA BURLEIGH

@ninaburleigh

Ea a privit cu o fascinație din ce în ce mai mare cum alegerea lui Trump, o provocare profundă pentru idealurile progresiste, nu a unit opoziția, ci a împărțit-o, mișcarea autoconsumându-se. „Aproape imediat, rezistența a devenit nu doar o linie de front împotriva trumpismului, ci propriul său teren de luptă", scrie ea. „N-a existat nicio supărare mare să nu fie făcută și mai mare, n-a existat nicio trezire a trezirii. Se pare că orice admitere a complexității era o amenințare pentru cauză. Nuanța a fost un lux pe care nu am mai putut să ni-l permitem".

Ceea ce a început ca o carte despre Hillary Clinton și feminismul s-a transformat într-o meditație asupra fenomenului. Într-o serie de capitole sarcastice, amuzante, ea descrie „șepcile de păsărică" drept o ofensivă nenecesară și alienantă atât pentru bărbații potențial pro-femei cât și pentru femei, urmărește „victimizarea înarmată" a mișcării #MeToo și sugerează că abuzurile Administrației Trump la granița cu Mexic sunt oribile, dar nu echivalează cu Holocaustul.

Da, este controversată.

Daum consacră o mare parte din carte pentru a critica cel mai recent val al feminismului, propria relație cu generația Y, devenită adultă în anii 2000, și alte vreo 20 de lucruri ale mișcării #MeToo. Regretă feminismul intersecțional, o teorie generalizată, cândva academică, care face un fel de ierarhizare a grupurilor de victime bazată pe nivelele de marginalizare cum ar fi homosexualitate, simplul fapt de a fi femeie, minoritățile etnice și rasiale. Respinge statisticile privind violul în colegii și sugerează că există femei tinere manipulatoare și chiar mincinoase - și că unii bărbați din colegiu se aleg cu o etichetă crudă în tribunalele neoficiale din campus, numite „kangaroo courts". Ea povestește lupta urâtă dintre femeile mai tinere și cele mai în vârstă privind o acuzație anonimă de comportament sexual neadecvat împotriva comediantului Aziz Ansari, o situație pe care femeile mai în

FOTO: GARY S CHAPMAN/GETTY

vârstă o considerau „o întâlnire, în casa lui, care s-a sfârșit prost pentru ea".

Pe tot parcursul cărții, tema ei este: „Curaj, copii!".

„Poate cea mai marcantă diferență dintre generația X și generațiile care sunt acum sau au fost recent în facultate se află în sufletul autodefinirii noastre", scrie ea. „Am fost obsedați să fim duri. Ei sunt obsedați să fie corecți. La fel cum „viața într-un oraș mare" devenea mai mare în imaginația noastră, viața într-o lume mai bună se află în imaginația lor".

Într-un capitol, ea scrie cum a arătat unei clase de studenți din Iowa un clip al regretatului Christopher Hitchens, apărându-și un articol notoriu în care scria că femeile nu pot fi amuzante, proclamând că toate actrițele de comedie sunt fie evreice, fie lesbiene. În timp ce studenții ei făceau tot felul de grimase, Daum s-a gândit când era studentă la Colegiul de arte liberale Vassar, în anii '80, când la un curs li s-a pus filmul lui Pier Paolo Pasolini, The 120 Days of Sodom. Filmul prezintă în mod realist forme de tortură viscerale și dezgustătoare. Ei și colegilor de clasă le venea să vomite și scoteau tot felul de sunete în timp ce se străduiau să ia notițe în întuneric. „După cum îmi amintesc, gâfâiala aia colectivă ne-a făcut să râdem și din această combinație a apărut o solidaritate care a clasificat întreaga experiență prea absurdă pentru a fi traumatică, cel puțin în ceea ce mă privește".

Daum concluzionează că „victimizarea înarmată" o jignește pentru că ea vine dintr-o generație în care femeile tinere egalau feminismul cu a fi dure, iar la întâlnirile obișnuite rădeau de exemplarele brute ale șovinismului masculin. Ea sugerează că epidemia de SIDA și panica însoțitoare le-au oferit generației sale un nivel existențial care lipsește femeilor tinere.

„Pe măsură ce îmbătrâneam, instinctul de duritate se acumula la noi ca o masă musculară. Când eram părăsite, Regula nr.1 era să stăm împreună și să nu plângem până nu ne simțeam în siguranță să rămânem singure. Când eram hărțuite la locul de muncă, apelam mai degrabă la Resurse umane decât să ne sunăm părinții. Când eram atacate în metrou, eram îngrozite și tremuram. Dar știam, totodată, că ăsta era prețul că eram în afaceri".

Scrisul lui Daum este curajos și antrenant; ea are câteva întrebări grele pentru timpul nostru și cere să avem și noi. În mod esențial, insistența ei asupra nuanței o distinge de oamenii de pe ambele părți ale Americii din epoca Trump: Ea este în întregime dispusă să admită că nu știe dacă are dreptate. N

CARTE

Meghan Daum Q&A: Sunt agent liber!

Multe dintre excesele pe care le descrieți sunt în lumea academică, media și editare, unde predați și scrieți. V-ați îngrijorat vreodată despre modul în care aceste puncte de vedere vă pot afecta cariera?

Nu mi-am făcut griji pentru că nu datorez nimic niciunei instituții. Sunt agent liber. Mai mult, am adoptat o abordare contraintuitivă a scrisului meu de zeci de ani. Am primit scrisori furioase de la cititori de când am început să public, aveam peste 20 de ani. Dar am știut întotdeauna că pentru fiecare persoană care s-a deranjat să-mi spună cât de supărată este de ceea ce am scris, există probabil sute de oameni recunoscători. Pentru mine, dacă nu veți scrie într-un mod care să conteste presupunerile oamenilor, care este rostul de a face această treabă?

Ați fost martoră la cum acționează violența lingvistică în unele campusuri importante. Care este cel mai memorabil exemplu la care ați fost martoră personal sau ați auzit despre?

Cred că cel mai grav exemplu din ultimii ani este, probabil, cel al studenților de la colegiul Oberlin (și câțiva profesori și administratori) care au provocat un tărăboi rasial în urma unui incident relativ minor care a avut loc la o brutărie locală, de familie, din apropierea campusului. Prejudiciul adus reputației brutăriei a fost atât de mare, încât a câștigat în cele din urmă 44 de milioane de dolari într-un proces de defăimare intentat colegiului Oberlin. Incidentul inițial s-a petrecut în 2016 (a doua zi după ce a fost ales Trump) și verdictul juriului a fost dat în vara anului trecut. Acest lucru ar putea sugera că răbdarea publică pentru acest tip de lucruri începe să se estompeze.

Sunt mai mulți intelectuali ca tine?

Îmi place să ne numim dizidenți cognitivi. Deținem disonanța cognitivă care se petrece atunci când încerci să rămâi sincer intelectual în mijlocul unei gândiri de grup. De acolo, începem să spunem mai multe, chiar dacă asta înseamnă să fii izgonit din anumite triburi media. Este esențial ca oamenii deștepți, cu gândire, să fie dispuși să își asume riscuri și să se implice în aceste conversații considerate în afara limitelor. Pentru că, dacă nu o facem, există o mulțime de oameni proști și fără gânduri, care sunt fericiți să facă treaba în locul nostru. -*N.B.*

It Rocks!

www.rockfm.ro

HONDA CIVIC TYPE R

Bestia de colecție

ÎN TIMP CE MULȚI CONSTRUCTORI se concentrează pe transformarea mașinilor în gadget-uri și îmblânzirea cailor putere pentru a putea fi struniți cu ușurință de majoritatea șoferilor, Honda a lăsat în plan secund entertaintment-ul sintetic și a creat a 5-a generație Civic Type R, o bestie mecanică dedicată pasionaților. Fiind, probabil, ultimul Type R „raw", fără urmă de electrificare, mașina merită alergată și păstrată cu sfințenie.

Nici „M"-urile BMW, nici „AMG"-urile Mercedes, nici „RS"-urile Ford sau Renault, nici GTI-ul Volkswagen, nici multe alte sportive cu pretenții nu pornesc standard în modul „Sport". Civic-ul Type R o face, însă, șoptindu-vă la ureche, la apăsarea butonului Start/Stop, că este pregătit în fiecare clipă pentru o nouă încercare de a doborî un record pe circuit. Și, vă și arată prin intermediul măciuliei metalice a schimbătorului de viteze, care fie frige, fie e rece ca gheața în palmă. Nu întâmplător, în 2015, primul Type R cu motor turbo (306 cai putere și cuplu de 400 Nm) a fost cea mai rapidă mașină cu tracțiune pe celebrul Nurburgring. Iar acum, după ce Renault-ul Megane RS Trophy-R, versiunea hardcore a Megane-ului RS, i-a dărâmat cu peste trei secunde recordul pe Nurburgring (7:43.80), Type R-ul cu 320 de cai putere pe puntea față face turul circuitelor de pe glob pentru a stabili timpi de referință.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU

razvan.scaesteanu@newsweek.ro

Vizita pe circuitul Academiei Titi Aur - ATA nu a avut drept scop stabilirea unui record, deși, cu siguranță, dacă am fi cronometrat, am fi scos timpi buni, ci testarea la limită a „bestiei" în deplină siguranță și fără a da palpitații altor participanți la trafic. E suficient că lumea se uită ca după OZN când vede eleronul spate imens, din fibră de carbon.

Fiecare drum, o cursă

Scaune sport, tip scoică, dure, dar, în același timp, confortabile pentru cine apreciază genul și cu un suport lateral excelent. Volan gros, care oferă aderență optimă mâinilor indiferent de rapiditatea și brutalitatea manevrelor. Pedalier metalic, perforat. Schimbător cu măciulie metalică, pentru cutia de viteze manuală, cu șase trepte. Porni-

re automată, în modul „Sport". Design exterior controversat, dar extrem de agresiv, cu aripi umflate, spoilere, deflectoare, fuste, difuzor și eleron tăiate, parcă, cu sabia de un samurai nervos. Frâne Brembo cu discuri perforate și jante de 20 inch spițate, cu design special, și anvelope cu talon aproape cât grosimea unui deget (245/30 R20).

Toate aceste elemente și ingrediente au un singur scop: să motiveze și să crească adrenalina și celui mai cuminte șofer. Sigur, hot hatch-ul Honda este docil și poate rula și la consum, dacă accelerația este mângâiată ușor și se trece în modul de rulare „Comfort", caz în care consumul mediu urban nu sare de 13,5-14,00 litri/100 km, iar cel extraurban poate ajunge și pe la 8,00 litri/100 km. Dar, ar fi păcat. Type R-ul e făcut să bucure șoferul pe fiecare metru de asfalt parcurs, la fiecare plecare de la semafor.

Fiara cu trei guri și autoblocant mecanic

Propulsorul de 2.0 litri, cu injecție directă de benzină, turbină Mitsubishi, care oferă o presiune de supraalimentare de până la 1,6 bari, sistem de admisie variabil VTEC și supapă de descărcare (blow off) electrică, este o adevărată bijuterie. Urcă spectaculos în ture și trage liniar, până în limitare, ca un aspirat. Iar cutia de viteze manuală (nu există opțiune automată ca în cazul altor hot hatch-uri) este o operă de artă. Rapoartele sunt scurte, ca la o mașină de curse, iar cursa extrem de precisă și agreabilă a schimbătorului nu are decât patru centimetri, între poziția neutră și fiecare treaptă. Mai mult, pentru ca fiecare retrogradare să fie perfectă, mașina dispune de un sistem care face automat „Heel & Toe" ca un pilot versat („pișcă" accelerația pe frânare, pentru ca motorul să urce în ture și să fie pregătit pentru surplusul de rotații rezultat din trecerea într-o treaptă inferioară).

Apoi, cei 320 de cai putere și cuplul de 400 Nm ajung la roțile față prin intermediul unui diferențial autoblocant mecanic, de tip Torsen. Acesta permite un blocaj la accelerare de până la 37% și

este ajutat de sistemul Agile Handling Assist – AHA, care, la nevoie, împiedică roata de pe interiorul virajului să se rotească aiurea cu ajutorul frânelor. Efectul este fabulos! Pe virajele abordate la limită, roțile față ale Type R-ului îți transmit în volan că se agață de orice centimetru de asfalt pentru a trage mașina pe trasă. Iar, dacă, totuși, viteza e prea mare și botul sare ușor în subvirare, în treapta corectă, este suficient să apăsați accelerația la podea și să țineți bine volanul în direcția dorită de mers. Bestia va merge exact unde îi spune pilotul.

Bineînțeles, totul este valabil cu electronica decuplată și modul „R+" activat.

Dar, atenție, nu încercați să vă depășiți limitele decât progresiv. Mașina poate, însă, la limită, se transformă într-o fiară extrem de agresivă. „Torque steering"-ul vă va face să vă luptați cu volanul până în treapta a III-a, de exemplu.

Singurul minus al Type R-ului este evacuarea, chiar dacă inginerii niponi au muncit din greu să o facă, așa, cu trei guri. Cel puțin în modul „R+" ar fi mers ceva pocnituri și grohăieli în tobe pentru a acompania motorul. Dar, nu. Cea de-a treia țeavă, cea subțire, din mijloc, funcționează ca un fel de amortizor, pentru cele două cu diametru mai mare. Concret, la viteze mici sau la plecările de la semafor, o parte din gaze ies și pe țeava din centru, generând un sunet destul de agresiv. Dar, odată cu urcarea în ture sau la atingerea unei viteze de croazieră mai ridicată, capacitatea „amortizorului" este depășită și acesta se înfundă cu aer pe principiul dinamicii fluidelor, evacuarea gazelor fiind preluată exclusiv de gurile mari. Rezultă o presiune suplimentară în tobe care reduce nivelul zgomotului și crește confortul la rulare la drum întins.

Sportivitate practică

Honda Civic Type R demonstrează că sportivitatea și caracterul practic pot

convietui fără nici cea mai mică problemă. Concret, habitaclul Type R-ului este aproape identic cu cel oferit de Civic-ul hatch normal, ceea înseamnă că este un adevărat reper în segmentul „C" și se traduce printr-un spațiu interior regal, cu spații de depozitare generoase (cotiera poate înghiți, cred, două sticle de 1,5 litri). Ca să fim și puțin cârcotași, s-ar fi potrivit, poate, și sistemul Magic Seat de pe Jazz sau HR-V.

În ceea ce privește portbagajul, acesta este printre puținele din segmentul hatch în care poți încărca, fără niciun efort, o bicicletă de copil cu roți de 16 inch, chiar dacă are cu 58 litri mai puțin decât la Civic-ul 5D normal (478 litri). „Tunurile" de sub podea sunt vinovate! Adică, evacuarea centrală triplă.

Siguranță fără concesii

Dacă în anumite privințe japonezii s-au mai jocat, ba cu sabia, ba cu plasticele sau „storul" din portbagaj, în materie de siguranță, Type R-ul, ca și Civic-ul normal, este la înălțime datorită sistemului Honda Sensing. Astfel, printre altele, mașina dispune de sistem automat de frânare cu funcție de detectare pentru pietoni, sistem de avertizare a coliziunilor frontale, sistem de menținere a benzii de circulație cu intervenție activă, pilot automat adaptiv și sistem de recunoaștere a semnelor de circulație. Iar frânele Brembo, cu discuri perforate de 350 de milimetri pe față și discuri de 305 milimetri pe spate, sunt de încredere și par că nu „obosesc" niciodată.

Verdict Newsweek

+ Dinamică și performanțe de excepție; direcție grea și intuitivă; frâne puternice; selectarea modului "Sport" la fiecare pornire; consumul decent pentru 320 de cai putere; huruitul generat în habitaclu de eleronul imens la viteze superioare.

– Lipsa unor detalii/elemente sport pentru pasagerii spate; jaluzea stil roletă pentru acoperirea portbagajului; butoane de pe volan împrumutate, parcă, de la jucării; poziționarea USB-ului pentru smartphone.

39.522 € este prețul de bază pentru Honda Civic Type R, TVA inclusă.

PRIMUL RADIO DE SPORT DIN ROMÂNIA

Bucureşti: 105.8 FM

Botoşani: 91.1 FM

Braşov: 96.4 FM

Drăgăşani: 88.0 FM

Făgăraş: 90.90 FM

Focşani: 102.0 FM

Galaţi: 87.7 FM

Predeal: 101.1 FM

Rupea: 90.3 FM

Severin: 97.9 FM

Slatina: 92.4 FM

Victoria: 92.8 FM

Zărneşti: 88.2 FM

WWW.SPTFM.RO

TEHNOLOGIE

Prima victorie turbo în Formula 1 și „nebunia" care i-a urmat

ASTĂZI, ÎN ERA DOWNSIZING-ULUI și a normelor de poluare din ce în ce mai stricte, motoarele supraalimentate cu turbină sunt la ordinea zilei, fiind omniprezente în toate segmentele. „Nebunia turbo" se poate spune că a început, însă, în urmă cu 40 de ani, odată cu prima victorie a unui monopost turbo în Formula 1. Compresoarele și turbinele erau „trufandale" acum patru decenii, motoare supraalimentate fiind regăsite doar pe câteva mașini sport, super-sport și de lux foarte scumpe. Primul model de serie turbo este considerat Oldsmobile-ul JetFire V8 din 1962. Iar în Europa, supraalimentarea a fost introdusă de legendarul BMW 2002 Turbo în 1973 și de Porsche 911 Turbo în 1974 – cea mai rapidă mașină de serie de la acea vreme. Apoi, spre sfârșitul anilor 1970 și începutul anilor 1980, entuziasmul turbo a început să-i cuprindă pe din ce în ce mai mulți constructori de prim rang (Saab, Volvo, Mercedes, Maserati, etc.).

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU

razvan.scaesteanu@newsweek.ro

„Nebunia turbo" a început, însă, în 1979, când Jean-Pierre Jabouille a câștigat Marele Premiu al Franței de Formula 1, pe circuitul Dijon-Prenois, la volanul unui monopost Renault RS 10. În premieră, un motor turbo de 1.5 litri s-a impus în fața agregatelor atmosferice de 3.0 litri, iar acest lucru a schimbat radical percepția acestei tehnologii, producătorul francez pornind o adevărată ofensivă turbo.

Pe de o parte, la începutul anilor 1980, Renault a intrat în mai multe competiții cu modele turbo precum Renault 20 Turbo 4x4 sau Renault Maxi 5 Turbo. Iar pe de alta, francezii au intrat în forță pe piața automobilelor accesibile cu modele supraalimentate. Cu un turbocompresor Garrett pus în amonte de carburatorul dublu-corp, Renault 18 Turbo a fost pionierul francezilor și a fost urmat de versiuni turbo ale modelelor Renault Fuego, Renault 9 și Renault 11.

În anii 1990, „nebunia turbo" a pierdut din presiune. Dar, acum, în era downsizing-ului și a normelor de poluare din ce în ce mai stricte, toate modelele dezvoltate sub umbrela Renault, de la Dacia Logan până la Alpine A110, au motoare turbo sub capotă.

KISS FM

KISS FM ESTE RADIOUL NR. 1 ÎN ROMÂNIA

Conform studiului de audiență realizat în perioada 22 aprilie - 11 august de IMAS - Marketing și Sondaje și MERCURY RESEARCH S.R.L., la nivel național, Kiss FM este ascultat zilnic de **2.527.400 de persoane.**

Vă mulțumim!

CĂLĂTORII

Trei destinații însorite în noiembrie

IARNA ÎNCEPE, ÎNCET, ÎNCET, să-și intre în drepturi. Se întunecă din ce în ce mai devreme, diferențele de temperatură între zi și noapte cresc, iar perioada sărbătorilor se apropie. Așa că, dacă doriți să vă încărcați la capacitate maximă bateriile pentru a trece mai ușor peste frig și ninsori, luna noiembrie este o perioadă numai bună pentru o escapadă însorită, cu temperaturi de peste 25 de grade Celsius, tarifele fiind net inferioare celor din decembrie, când aproape totul este rezervat pentru petrecerea Crăciunului sau a Anului Nou.

CUBA

Cuba, cea mai mare insulă din Antile, pare o țară blocată în timp, la nivelul anilor 1960 când puterea a fost preluată de regimul Castro, și este o destinație exotică complexă și spectaculoasă. Iar cea mai bună perioadă pentru o vacanță este în sezonul uscat, care începe acum, în noiembrie, și ține până în aprilie. Zona Varadero, cu ai săi peste 20 de kilometri de plaje scăldate de ape limpezi și umbrite de palmieri uriași, se află printre principalele destinații, atât pentru petrecăreți, cât și pentru cei care se află în căutarea unui refugiu intim. Dar, indiferent de preferințe, și Havana trebuie vizitată. Aventura poate începe pe ritmuri de salsa, cu parfum fin de havane și cu aerul colonial, baroc sau neoclasic al clădirilor. În noiembrie, temperatura medie este de 28-29 de grade Celsius.

EGIPT

În noiembrie, temperatura medie în Egipt oscilează în jurul a 25-26 de grade Celsius. Așadar, perioada este ideală pentru explorarea Piramidelor din Giza, de exemplu, care sunt considerate una dintre cele șapte minuni ale lumii antice, sau a Văii Regilor. De asemenea, în Cairo, „mama tuturor orașelor" cum îi spun egiptenii, există o mulțime de obiective interesante de vizitat, precum Muzeul de Egiptologie, unde se află o colecție impresionantă de artefacte antice, inclusiv masca funerară din aur a lui Tutankhamon, Cetatea Salah El-Din, Bazarul Khan el-Khalil, ruinele Cetății Babilon sau Amr Ibn al-Aas, cea mai veche moschee de pe continentul african.

MEXIC

30-32 de grade Celsius în termometre, valuri de surf în zona Puerto Vallarta, de exemplu, ruine mayașe și plaje spectaculoase la Tulum Akumal Playa del Carmen (Riviera Maya, așa cum este ea mai bine cunoscută) și al doilea recif de corali ca mărime din lume, după „marea barieră" din Australia, pentru amatorii de snorkeling sau scufundări. Indiferent de destinația aleasă și de tipul vacanței dorite, Mexicul este o destinație spectaculoasă și vibrantă. Mai mult, specialiștii spun că în noiembrie este cea mai bună perioadă pentru a admira balenele.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

TRAVEL MIX
HD
Hai în vacanță!
www.travelmix.ro

Primul protest anticomunist al românilor

8 NOIEMBRIE 1945: ARE LOC PRIMA MANIFESTAȚIE ANTICOMUNISTĂ DIN România, de ziua onomastică a regelui Mihai I, organizată de tineretul PNL și PNȚ. Partidele istorice au profitat de prezența unui jurnalist american, trimis al președintelui Harry Truman, pentru a arăta ce credeau românii despre comuniștii care, sprijiniți de Armata Roșie de ocupație, își impuneau controlul asupra țării.

Peste 1.000 de tineri sunt arestați și stau în închisoare în următorii ani, iar cele 13 victime, preponderent din rândurile activiștilor comuniști aduși de Guvernul Groza să împiedice manifestația, sunt folosite de noua putere pentru a lichida PNL și PNȚ, potrivit IICCMER. Închiderea tinerilor va fi folosită de comuniști, în decembrie 1947, pentru a-l forța pe regele Mihai să abdice.

Iată ce scria *Scânteia*, organul Partidului Comunist, în 11 noiembrie 1945: „Manifestanții fasciști au pornit în grupuri mici de la sediile partidelor politice. Printre manifestanți au fost două sute de prostituate. Agresiunea din Piața Palatului: primele rezultate ale anchetei. Manifestanții au făcut declarații senzaționale. Poziția Guvernului Groza este definitiv consolidată. Sub marca unei manifestații monarhice, Maniu și Brătianu au organizat acțiuni anarhice contra ordinii de stat". Găsim fragmentul relatat în memoriile Adrianei Georgescu, șefa de cabinet a generalului Rădescu, ultimul guvern dinainte de instaurarea comunismului.

Tot în memoriile ei, este redat episodul, povestit autoarei de una din colegele de celulă de la Văcărești: „Au venit mulți noi, d-ăia politici. Cică a fost o încăierare mare în fața Palatului. (...) Au tras de la Interne în cei care cântau imnul național. Au luat cadavrele și le-au îngropat zicând că ăilalți le-au făcut de petrecanie".

Doi ani mai târziu, comunismul se instaura definitiv în România, pentru următorii 42 de ani. N

8-14 NOIEMBRIE

Prima Biblie în română

10 noiembrie 1688: S-a terminat tipărirea Bibliei în limba română. Textul a fost definitivat din inițiativa lui Șerban Cantacuzino, domnul Munteniei. Scrisă cu caractere chirilice, titlul ei complet era *Biblia adecă Dumnezeiasca Scriptură a Vechiului și Noului Testament*. Ea a fost „textus receptus" pentru toate versiunile Bibliei în limba română până la ediția din 1914, inclusiv.

Dintr-o „greșeală", cade Zidul

9 noiembrie 1989: Zidul Berlinului cade, iar barierele dintre Germania de Est și cea de Vest se deschid. Zidul a căzut dintr-o greșeală: Günter Schabowski, membru al conducerii politice a RDG, dorea să calmeze spiritele și a declarat că restricțiile de călătorie spre RFG vor fi eliminate. Întrebat când va intra în vigoare măsura, el a răspuns: „Imediat", deși nu aceasta era intenția comuniștilor est-germani. În scurt timp, Harald Jäger, ofițer de gardă la punctul de frontieră din Bornholmer Strasse, s-a trezit în fața unui număr mare de oameni care doreau să treacă granița. În lipsa unor instrucțiuni clare, a luat decizia de a ridica bariera.

Dihonie între frații liberali

8 noiembrie 1885: S-a fondat Partidul Liberal-Democrat condus de Dimitrie C. Brătianu, unind în rândurile sale pe cei nemulțumiți de guvernarea liberală a lui I.C. Brătianu, inclusiv pe Mihail Kogălniceanu. A funcționat până la 24 martie 1890, când PLD s-a comasat cu PNL, iar Dimitrie Brătianu s-a împăcat cu fratele său, I.C.Brătianu. Ambii au deținut funcția de premier.

FOTO: IICCMER

Magic FM
always great music

magicfm.ro

Download on the App Store
GET IT ON Google Play

ABONEAZĂ-TE!

MODALITĂȚI DE ABONARE:

- Online, prin card, la www.newsweek.ro/abonamente
- Prin ordin de plată în contul S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., Cod Unic de Înregistrare: 38847674, cont nr. RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor
- La toate oficiile poștale
- La firmele de abonamente:
  - Manpress Distribution București
  - Calliope S.R.L. Ploiești
  - Cuget Liber S.A. Constanța

Pentru informații și reclamații abonamente *Newsweek România*:

- E-mail: abonamente@newsweek.ro.
- Tel.: 0374.00.23.81 / 0374.00.23.82 tarif normal (de luni până vineri între 10.00 și 17.00).

Pentru abonamentele plătite cu ordin de plată este necesar să trimiteți talonul de mai jos completat, împreună cu copia dovezii de plată, la S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., București, B-dul Mărăști nr. 65-67, Pavilion G3, Complex Romexpo, Intrarea B, sector 1, sau prin e-mail la: abonamente@newsweek.ro.

PLATA SE VA EFECTUA PÂNĂ LA DATA DE 25 A LUNII ÎN CURS PENTRU CA LIVRAREA ABONAMENTULUI SĂ ÎNCEAPĂ DE LA DATA DE 1 A LUNII URMĂTOARE. DACĂ PLATA SE EFECTUEAZĂ DUPĂ DATA DE 25, DATA DE ÎNCEPUT A ABONAMENTULUI SE DECALEAZĂ CU O LUNĂ.

Talon de abonament

ROMÂNIA Newsweek

Nume, prenume .....

Str..... Nr....., Bl....., Sc....., Et....., Ap.....

Localitate ..... Județ / Sector .....

Cod poștal..... Telefon..... E-mail.....

Am achitat suma de ..... lei cu ordin de plata nr. ..... din data .....
către S.C. NEWS INTERNATIONAL SA, cod fiscal 38847674, în contul RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor.

Abonamentul va începe din luna .....

Operatorul NEWS INTERNATIONAL S.A., editorul revistei Newsweek România, prelucrează datele cu caracter personal furnizate de dumneavoastră în scopul abonării la publicație și livrării revistei. Datele vor fi dezvăluite Poștei Române sau firmei de distribuție care livrează revista la adresa dumneavoastră. Pe viitor, aceste date: nume, prenume, adresă, telefon, e-mail, ne permit să vă trimitem revista la care v-ați abonat și să vă ținem la curent cu diverse informații despre abonamentul dumneavoastră.
În cazul în care nu doriți aceasta, bifați ☐ NU

Conform Legii nr. 677/2001, beneficiați de dreptul de acces, de intervenție asupra datelor, dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale. Aveți dreptul să vă opuneți prelucrării datelor personale care vă privesc și să solicitați ștergerea datelor. Pentru exercitarea acestor drepturi, vă puteți adresa cu o cerere scrisă, datată și semnată la News International S.A. De asemenea, vă este recunoscut dreptul de a vă adresa justiției.

Prin prezenta sunt de acord ca NEWS INTERNATIONAL S.A. să prelucreze datele mele cu caracter personal și să le dezvăluie terților conform legii nr. 677/2001. Îmi rezerv dreptul să mă opun acestei prelucrări și să solicit ștergerea datelor adresându-mă societății NEWS INTERNATIONAL S.A. printr-o cerere scrisă.

Semnătura abonatului .....

PAȘI PENTRU ABONARE

A) CU CARDUL

1. Intri pe site-ul www.newsweek.ro/login, creezi cont nou și te înregistrezi.
2. Intri în contul tău și alegi varianta de abonare dorită (print / print + digital / digital) și perioada (o lună, 3, 6 sau 12 luni).
3. Dai click pe CUMPARĂ și faci plata cu cardul.
4. Primești factura prin email.

B) PRIN ORDIN DE PLATĂ (OP)

1. Alegi varianta de abonament
2. Efectuezi plata prin OP în contul News International S.A, Bd. Mărăști, Nr. 65-67, Complex Romexpo, intrarea A, pavilion G3 Sectorul 1, București, România, J40/2003/2018, CUI: RO38847674, Cont bancar: RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Moșilor
3. Ne trimiți un e-mail la adresa abonamente@newsweek.ro cu o copie a OP-ului și adresa de livrare a abonamentului, dar și o adresă de e-mail pentru activarea contului de abonament digital.
4. Primești factura prin email.

REDUCERE de până la 20% față de prețul revistei la chioșc

Tip abonament / Perioada	1 lună	3 luni	6 luni	12 luni
PRINT (revista tipărită; acces parțial online; newsletter)		**139lei**	**259lei**	**499lei**
PRINT + DIGITAL (revista tipărită; acces total online, inclusiv arhivă; newsletter)		**169lei**	**319lei**	**619lei**
DIGITAL (acces total online,inclusiv arhivă; newsletter)	**18lei**	**49lei**	**89lei**	**169lei**

Revista *Newsweek România* este distribuită în toată țara, la chioșcurile de presă, în magazinele de presă Inmedio, Relay și Tabac Xpress și în benzinăriile: OMV, Petrom V, Mol, Rompetrol, Socar. Prețurile afișate sunt valabile pentru livrarea revistei pe teritoriul României. Pentru livrarea în străinătate se adaugă taxe poștale, în funcție de zonă. Vă rugăm să ne contactați la adresa: abonamente@newsweek.ro pentru a stabili toate detaliile.

DACĂ NU GĂSIȚI REVISTA ÎN ORAȘUL DUMNEAVOASTRĂ, vă rugăm să ne comunicați telefonic, la numerele **0374.00.23.81 / 0374.00.23.82** sau prin e-mail, la adresa: **abonamente@newsweek.ro.**

VEOLIA
Nimic nu se pierde
când ai respect
pentru resurse.
Când le folosești mai eficient și faci eforturi mai mari
de a le recupera și proteja. Acesta este angajamentul Veolia
în fiecare zi, la nivel local și internațional, de aproape două decenii.

Scanare și prelucrare digitală

de

Anonim

și

CAT Graur

Antwerpen

2025